

LADY IN

ČASOPIS DÁMSKÉHO
INVESTIČNÍHO KLUBU
ČESKÉ SPOŘITELNY
JARO 2015

*Osudová
Itálie
Simony
Stašové*

Životní pojištění
a investice

*Ostrov
s rytmem
života*

Audi selection

Počítejte s námi.

Atraktivní pakety

+ výhodné financování

= Vaše nové Audi

Pořídte si svůj vysněný vůz Audi s financováním od Audi Finance a vyberte si svůj benefit.

Akční paket
se zvýhodněním 100%

Servisní paket
se zvýhodněním 100%
na 4 roky/120 000 km
(pouze při financování alespoň na 36 měsíců)

* Platí pro modely Audi A4, A6 a A8.

Audi A4

paket Lifestyle + Audi Finance
= zvýhodnění až 253 700 Kč.

Audi A6

paket Lifestyle + Audi Finance
= zvýhodnění až 294 500 Kč.

Audi A8

paket Tech + Audi Finance
= zvýhodnění až 305 400 Kč.

Porsche Praha-Smíchov

Tel: 257 107 220

e-mail: audi.smichov@porsche.cz

www.audi-smichov.cz

Horké letní dny můžete již teď přivolávat malými talismany – přívěsky od značky Dolce & Gabbana ve tvaru plážové kabelky, sandálků nebo vějíře. V nové kolekci se objevují také motivy letního ovoce a abstraktnějších puntíků.

Bulgari čerpá inspiraci z historie a dává jí novou tvář. Také na aktuální linii šátků a slunečních brýlí znovu používá symbol hada jako ztělesnění moudrosti. Styčným bodem doplňků se stala i sladěná barevná paleta využívající syté fialové, modré a zelené tóny, stejně jako jemné odstíny připomínající ovocné sorbety.

Jako kdyby červený mořský korál zasypaly drobné diamantové vločky sněhu. Takového vizuálního efektu dosahují hodinky Louis Vuitton, jež si svůj motiv vypůjčily z módní kolekce nového kreativního ředitele značky Nicolase Ghesquièra. Každý model má pásek z aligátří kůže, barevně ladící se vzorem ciferníku.

Sluneční brýle Sally nabízí Louis Vuitton ve zlaté a stříbrné variantě. Použití lesklého kovu a reflexních skel podtrhuje futuristický design, současně vyvolává i ducha osmdesátých let. Čtvercový tvar se dokonale hodí pro kulaté a oválné tvary obličejů a boční kryty nabízejí víc stinného pohodlí pro oči.

Do minulosti se obrací také italský módní dům Valentino. Pro jarní sezónu uvádí kolekci doplňků „1973“: podobně jako v éře hippies vedle sebe kaleidoskopicky skládá výrazné barevné plošky. Na náramcích, kabelkách i botách se navíc objevují příznačné aplikace z plexiskla. Prodává Pařížská 17.

Revival

Výrazné pastelové odstíny šedesátých let, psychedelické kombinace sedmdesátých i takzvaný color blocking, což je stále aktuální trend kombinující dvě a více monochromatických ploch. Natolik divoce se vybarvilo letošní módní jaro, které do vašeho šatníku přináší výrazné sezonní oživení a s nímž doslova rozkvetete!

Ani bývalý kreativní ředitel LV Marc Jacobs nezahálí. V rámci vlastního fashion labelu uvádí novou podobu parfému Daisy, tentokrát s podtitulem Sorbet. Vůně se otevírá šťavnatou směsí hrušky a mučenky, kterou následuje křehký jasmín a konvalinka. Dřevité nóty v základu zanechávají na pokožce hřejivý pocit.

Vždy jen dvě barvy kombinuje plastová váza Shibuya od designéra Christopa Pilleta, za niž italská firma Kartell právě získala prestižní cenu Good Design Award 2014. Ta oceňuje i technologickou inovaci způsobu, jak k sobě připevnit pruhy materiálu, aniž by byl narušen hladký povrch. Vázy proto působí jako ručně foukané ze skla.

Kolekci kožených kabelek s řetízkovým uchem Serpenti uvedl dům Bvlgari teprve před čtyřmi lety a již se stačily stát ikonickými společníky celebrit (třeba Julianne Mooreové nebo Scarlett Johanssonové). Originální verze se vyznačuje kaskádovitým vrstvením kůže, novinkový model Serpenti Forever je o něco minimalističtější.

Šperkařská značka Frey Wille rozehrává jiskřivou Ódu na radost (Ode to Joy of Life). V kolekci emailových šperků je jasně rozpoznatelná inspirace moderními chrámovými vitrážemi a abstraktním malířstvím počátku 20. století. Pokud je na vás příliš geometrická, zvolte motiv Lekniny Clauda Moneta z pařížské Oranžérie.

Text **Mária Mičoušková**
Fotografie **archiv**

Z lehoučkého popelínové plátna, neskutečně jemného na dotek, navrhla značka Hermès dvojbarevné letní kloboučky. Zdobí je drobná výšivka ve tvaru tzv. „H Diamantu“ a barevně jsou navrženy tak, aby se daly sladit s kolekcí jednodílných i dvojdílných plavek.

Švýcarská společnost Vitra se proslavila spoluprací s nejlepšími americkými poválečnými designéry v čele s Charlesem a Ray Eamssovými. Za pozornost stojí i tvorba Alexandera Girarda. Vitra nyní rozšiřuje jeho znovuvedenou kolekci o podnožku, stůl, deky a polštáře.

Milé čtenářky,

letos poprvé a celkem již poosmadvacáté vás vítám při čtení Lady In, časopisu Dámského investičního klubu České spořitelny.

V polovině února jsme oslavili již sedm let od jeho vzniku. Ráda bych vám všem, které se o klub stále živě zajímáte a posíláte různá témata i doporučení pro časopis, ale také náměty či podněty pro naše živé akce, nyní poděkovala. I těm, kdo poslaly své odpovědi v rámci malého průzkumu realizovaného na přelomu listopadu a prosince loňského roku. Snad i vás potěší, že se naše klubová základna stále rozrůstá o nové členky – koncem února jsme jich měli téměř 2 930!

A co konkrétního jsme s celou redakcí připravili do aktuálního čísla? Renomovaný redaktor Hospodářských novin František Mašek vyzpovídal předsedu představenstva Pojišťovny České spořitelny Petra Zapletala. Aktuální situaci v EU a hlavně na jihu Evropy popisuje jako vždy odborník na slovo vzatý, tentokrát jím je analytik a ekonom České spořitelny Luboš Mokráš. Zátěžovým neboli stress testům finančních institucí se zase věnujeme v rubrice Investiční encyklopedie. A protože Dámský investiční klub cílí hlavně na ženy, hovořil František Mašek poprvé i s ředitelkou privátního bankovníctví Slovenské spořitelny Michaelou Kaňovou. To však zdaleka není jediná inspirativní dáma, o které se v tomto čísle dočtete. Nenechte si ujít velký rozhovor s herečkou a milovnicí všeho italského Simonou Stašovou – článek z pera Anity Blahušové stojí rozhodně za to. Pro oblíbenou rubriku Pět otázek pro členku klubu jsme vybrali moderátorku Českého rozhlasu a lektorku techniky řeči i kultury projevu Hanu Shánělovou. Uznávaná tvůrkyně Mirka Svorová vás zase jarně naladí prostřednictvím úchvatné krajinné a zahradní architektury. Hlavní roli budou ženy hrát i v Klubovém zoomu, kde se dozvíte o jejich vlivu v médiích. A samozřejmě budeme jako vždy také cestovat: do Rakouska, na Kanárské ostrovy i po vlastech českých. To především za poznáním, kulturou, uměním i sportem. Zkrátka, máte se na stránkách Lady In i na jaře 2015 na co těšit.

Ještě mi závěrem dovoluňte se s vámi po více než sedmi letech rozloučit. Děkuji vám za přízeň, již jste nejen časopisu Lady In, ale celému Dámskému investičnímu klubu České spořitelny po dlouhou dobu prokazovaly a tím jej s námi spoluvytvářely. V nejbližší době se dozvíte nejen jméno nové šéfredaktorky, ale i manažerky našeho investičního klubu. Těším se, že se s vámi budu i nadále jako řadová členka potkávat na živých akcích.

S přáním krásného jara

Romana Vlková
Romana Vlková

LADY IN, jaro 2015

Vydavatel: Česká spořitelna, a.s., Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, IČ: 45244782

Evidenční číslo: MK ČR E 18177

Šéfredaktorka: Romana Vlková

Editorka: Petra Doležalová

Redakce: Vera Maria Budway Strobach, Helena Matuszná, Jaroslav Kropáček, Lenka Bogrová

Spolupracovníci: Anita Blahušová, Pavlína Zelníčková, David Navrátil, Mária Mičoušková,

Darina Siegllová, František Mašek, Vladan Krumpal, Žaneta Matuška Pavlů, Luboš Mokráš, Petr Tůma

Grafická úprava: Radek Rytina **Obrazová úprava:** Libor Špaček

Foto obálka: Vitaly Valua

Produkce a prodej inzerce: Petra Doležalová, Bluewind, dolezalova@bluewind.cz

Tisk: Dídót

Vychází: čtyřikrát ročně

www.investicniklub.cz

22

3

Obsah

18

- 3 PRO NI
Vítej, jaro!
- 6 PORTRÉT
Simona Stašová o rolích a láskách
- 10 TVŮRKYNĚ
Zahrada jako umělecké dílo
- 12 S KABELKOU DO SVĚTA FINANCÍ
S generálním ředitelem Pojišťovny České spořitelny
Petrem Zaplětalem o novinkách v životním pojištění
- 15 PĚT OTÁZEK PRO ČLENKU KLUBU
Hanku Shánělovou o rozhlasových rozhovorech a řečnickém umění
- 16 ETIKETA
I dárky mají v byznysu svá pravidla
- 18 MONEY, MONEY, MONEY
Momentální dění v Evropské unii
- 22 SVĚT NA DLANI
Kanárské ostrovy: tak trochu jiné Španělsko
- 27 GURMÁNKA
Medité, specialista na středomořskou kuchyni
- 28 INVESTIČNÍ ENCYKLOPEDIIE
Testy potvrzují: české banky jsou stabilní
- 30 KLUBOVÝ ZOOM
Ženy ve světě médií
- 32 TOP RELAX
Rakouská pohádka
- 35 SEZONNÍ MENU
Tipy na inspirativní jarní akce
- 36 KULTURNÍ TIPY
Novinky ze světa kultury
- 38 ZEPTALI JSME SE
ředitelky úseku privátního bankovníctví Slovenské spořitelny
Michaely Kaňové

Simona Stašová patří mezi naše nejoblíbenější a nejvýraznější současné herecké osobnosti. Svým charismatem ovládla především činoherní scénu, která jí umožňuje naplno rozvinout širší talentu a zároveň uplatnit tragikomično.

Život *po italsku*

Simona Stašová v posledních letech prožívá plné a velmi intenzivní období. Jak sama říká, opravdový zlom u ní přišel až po pětadvaceti letech. Září na divadelních jevištích, televizních obrazovkách a nepřehlédnete ji ani na filmovém plátně. Vypadá čím dál líp, své role si dobře vybírá a také si je pořádně užívá.

Text **Anita Blahušová**
Fotografie **Lenka Hatašová**

Nebylo tomu tak ale vždycky. Jako dcera naší pravděpodobně nejoblíbenější herečky Jiřiny Bohdalové si musela svou pozici v hereckém světě od počátků vybojovat. Po absolvování DAMU a krátkém angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích přešla do Prahy. „To bylo v roce 1977, kdy jsem byla ještě samá ruka, samá noha a hledala jsem své místo na slunci,“ vzpomíná Simona Stašová. „Byla jsem v divadle E. F. Buriana, kterému tehdy šéfoval Josef Větrovec, už třetím rokem a nijak zvlášť se mi nedařilo. Dostávala jsem role jako Kláru ve Slaměném klobouku – takové ty mondény – a nešlo mi to. V těch rolích jsem se necítila, protože mi ještě nepatřily,“ říká herečka.

Cestu ven z trochu rozpačitého období jí tehdy pomohl najít a potřebné sebevědomí dodal Jan Kačer, který pochopil, že není žádná světačka, ale obyčejná holka, a obsadil ji do role Varvary v Čechovově Višňovém sadu. „Režisér Jan Kačer byl tenkrát z politických důvodů odsunut do Ostravy, kde dělal nádherné divadlo, a k nám do divadla E. F. Buriana přišel hostovat. Určitě se o jeho hostování tenkrát zasadil Josef Větrovec, byl to fajn chlap a vynikající herec. Byl komunista, prošel si koncentrákem a byl mým ředitelem čtrnácti let. Měla jsem ho ráda. Nechal v angažmá takové rebely, jako byli Jirka Ornest, Míša Pavlata, Kateřina Burianová, Milena Dvorská a Láda Křiváček, a držel nad námi ochrannou ruku. Díky jemu jsme čas, kdy venku zuřil bolševik, prožili ve veliké srandě a dělali jsme bezvadné divadlo,“ připomíná si Simona Stašová podstatnou dobu svého života, prožitou na této pražské scéně. „Bylo to moje šťastné období a ráda na něj vzpomínám, na všechny kolegy a na celou tu moji učňovskou dobu. Díky za ni.“

DIVADLO – ŽIVOTNÍ LÁSKA

Divadlo se tak záhy stalo nejdůležitější částí hereččina profesního života. Je nositelkou ceny Thálie (z roku 2008 za hru Drobečky z perníku) a představení, v nichž hraje, bývají běžně vyprodaná.

Své role si dnes pečlivě vybírá. V současnosti sklízí obrovské úspěchy například v inscenaci Shirley Valentine, která je její one woman show: sama na jevišti totiž hraje patnáct postav. Příběh ženy středního věku, manželky a matky, která se pokouší znovu nalézt svou ztracenou identitu, je pro Simonu Stašovou unikátní hereckou příležitostí ukázat publiku širší svého talentu během téměř tříhodinové sólové divadelní jízdy. Srdeční záležitostí se jí ovšem stala hlavní role ve hře Římské noci, kde představuje italskou hvězdu Annu Magnaniovou. Divadelní kus, který měl už přes tři stovky repríz, vypráví příběh plný emocí, vášní a zvratů, tak typických pro přátelství mezi italskou ikonou a americkým spisovatelem Tennesseeem Williamsem, a Simona Stašová v ní občas přechází do své oblíbené italštiny.

V neposlední řadě svůj komediální talent uplatňuje také ve hře Neila Simona Poslední ze žhavých milenců nebo v titulní roli tragikomedie o manželství po italsku s názvem Filumena Marturano. A také další chystaná premiéra bude souviset s Itálií: „Právě teď si realizuji jeden ze svých snů,“ říká herečka. „V divadle ABC budu mít premiéru italské hry ‚Vím, že víš, že vím‘. Je to kouzelná bláznivá komedie o vztahu muže a ženy. Mým partnerem je tentokrát můj milý kolega Michal Dlouhý a režie se ujal Vladimír Strnisko.“ Diváci se na Simonu Stašovou v roli manželky, kterou si soukromý detektiv splete se ženou prominentního politika a omylem začne obyčejnou rodinu sledovat, můžou těšit už od letošního března.

PRSKAVKA V DRDOLU

Ač sama za stěžejní roli považuje spíše zmíněnou divadelní úlohu Anny Magnaniové v Římských nocích, z pohledu nás diváků přinesla Simoně Stašové skutečný průlom v kariéře spolupráce s režisérem Janem Hřebejkem na dnes už legendárním filmu Pelíšky. Postava dobrušské manželky Miroslava Donutíla s hořící prskavkou v natupírovaném drdolu se divákům vryla do srdce i do paměti. Na otázku, zda bylo už při natáčení zřejmé, jaký úspěch film

sklidí, Simona Stašová říká: „Nikdy nemůžete říct, že se něco stane legendou. Ta prostě buď vznikne, nebo ne. Důležité je mít pohodu, laskavost, úctu a chuť si navzájem pomoci, a toho všeho bylo při natáčení Pelíšků vrchovatě. Fandili jsme si a chodili jsme se dívat na scény svých kolegů, i když jsme netočili. Taký tam byla obrovská sranda mezi natáčením,“ dodává herečka.

Velkou hereckou příležitost pak dostala ve filmu Filipa Renče Román pro ženy, kde ztvárnila kosmopolitní překladatelku a tlumočnici, která zlomila hůl nad českými muži. Tím ovšem spolupráce s režisérem Renčem neskončila, právě naopak. Jejich pracovní souznění přineslo Simoně Stašové v loňském roce další velký úspěch: film Sebemilenec bodoval na festivalu nezávislého umění v sanfranciském Tiburonu a nepřehlédnutelná česká diva si odtamtud dokonce odvezla ocenění za hlavní ženskou roli. „Bylo to silné téma a celý ten soukromý tragický příběh spisovatelky Simony Monyové jsme všichni dobře znali,“ říká Simona Stašová. Film vypráví příběh domácího násilí a manipulace, ukazují postavu nezávislé zralé ženy, která podlehne lásce k navenek sympatickému, ale jinak tyranskému muži. Ten ji následně deptá a vydírá. Shodou neblahých okolností autorka knižní předlohy Monyová právě domácímu násilí sama podlehla a její manžel si dnes odpykává patnáctiletý trest. „Jakmile mi zavolal Filip Renč, že tuto látku budeme spolu točit, všechno jsem odložila a začala celou tu její kauzu studovat. Přečetla jsem si knihu, kterou po její smrti o tom všem napsala její

rodina, je to velmi silná výpověď jejich zoufalých dětí a bratra a všech, co je znali. Pak jsem si přečetla i většinu humoristických knížek, které o soužití mužů a ženy Simona Monyová napsala. A celý ten příběh se do mě poskládal. Věděla jsem, že je pravý čas na problém domácího násilí upozornit. A to se nám, jak je vidět, podařilo,“ dodává herečka, která si cenu Zlatý kotouč převzala během slavnostního závěrečného ceremoniálu. Ocenění jí těšilo o to víc, že stála na stejném místě jako o rok dříve její maminka. Jiřina Bohdalová zde totiž získala v roce 2013 stejnou cenu za hlavní roli ve filmu Vrásky z lásky.

OSUDOVÁ ITÁLIE

Chceme-li poznat Simonu Stašovou blíže, nemůžeme opomenout její lásku k Itálii, italskému jazyku a kultuře. Apeninský poloostrov hraje totiž v jejím životě velmi specifickou roli. „Itálie je můj druhý domov,“ potvrzuje. „Začalo to někdy v roce 1976, kdy jsme byli s DAMU poprvé v Itálii v Aquile a hráli jsme tam na náměstí jarmareční představení z Disku ‚Rytíř hořící paličky‘. Spolu s Ivanem Lutanským jsme ztvárnili kupce a kupcovou, co si pozvou ochotnické divadlo a začnou jim do toho děje zasahovat. A ještě si poručí, aby si jejich syn, kterého hrál Zdeněk Žák, v tom kousku stříhl hlavní roli. Byla to strašná sranda, poutová férie, kterou nám režíroval pan režisér Evžen Sokolovský, a v Itálii jsme měli veliký úspěch. S Ivanem jsme se po cestě do Itálie v autobuse naučili valnou většinu vstupů v italštině a tím tak nějak začala ta moje italská anabáze,“ vzpomíná

herečka, která nezapře téměř jižanský temperament. Na základě tohoto náhlého okouzlení začala doma v Praze docházet k tehdejšímu překvapení svých blízkých na Italský institut a poctivě se učit italsky. „No a pak jsem potkala svého budoucího muže Eusebia a máme syna Marka a hraju italskou herečku Annu Magnaniovou a teď budu mít premiéru italské komedie ‚Vím, že víš, že vím‘... a tak to všechno pěkně běží dál a dál,“ usmívá se Simona Stašová.

MUŽSKÝ SVĚT

Jako dcera známé herečky se od počátku kariéry ve stejném oboru nevyhnutelně střetávala s mnoha srovnáními. Maminka se jí ale od herectví nikdy zrazovat nesnažila: „U nás doma to bylo jako v každé druhé rodině. Každý rodič by si přece přál, aby mohl svému potomku pomoci, a to hlavně v tom, čemu sám rozumí. Švec ukáže svému synovi, jak se dělají boty, malíř ho naučí kreslit a z rodiny doktorské se vždy vyklubou další doktor nebo zdravotní sestra. I u mě bylo tím pádem moje rozhodování nasnadě a maminka mě pomalu, ale intenzivně zasvěcovala do toho našeho divadelního života,“ vysvětluje paní Simona. Co už se ví poněkud méně, je fakt, že jejím otcem je geofyzik a seismolog RNDr. Břetislav Staš. „Táta ovlivnil spíš moje děti, nejvíc Vojtu. Ten by rád dělal něco s matematikou, ale to se ještě uvidí – letos bude maturovat. Ale i já, přestože jsem se vrhla úplně jiným směrem, si s tátou hodně rozumím. Díky němu vím ledacos i o vesmíru a není mi to na škodu,“ říká umělkyně, která má sama dva dospělé syny Marka

Na jaře přibude do repertoáru divadla ABC italská komedie Vím, že víš, že vím, kterou temperamentní herečka nazkoušela s Michalem Dlouhým.

Na hru Římské noci v podání Simony Stašové a Oldřicha Viznera se přijel podívat i její autor Frank D'Alessandro.

Rodinný portrét: Simona s maminkou, herečkou Jiřinou Bohdalovou, a se svými syny Vojtěchem a Markem.

„Nikdy nemůžete říct, že se něco stane legendou. Ta prostě buď vznikne, nebo ne. Důležité je mít pohodu, laskavost, úctu a chuť si navzájem pomoci.“

a Vojtěcha. „Oba si vybrali jiná povolání než herectví, a proto nemusím přemýšlet, co bych jim poradila. Je důležité, aby byli ve svých povoláních šťastni, a kdyby se jim stalo i koníčkem, tak svůj profesní život vyhráli.“

Díky synům, stále činnému tatínkovi a vlastně i bývalým manželům je Simona Stašová v soukromí obklopena převážně muži a jejich společnost také ráda vyhledává. V jednom z rozhovorů prohlásila, že si v každém svém těhotenství přála právě chlapece, svět mužů je jí totiž velice blízký. „Nějak je mi mezi muži líp než mezi ženami. Možná je to tím jejich chlapečským myšlením, nejsou hysteričtí, nepřemýšlejí za roh, všechno řeší na rovinu. To mi vyhovuje. A na druhou stranu jsou křehčí než my ženy a tak nějak průhlednější. Člověk se na ně může spolehnout,“ konstatuje.

VE SLUŽBÁCH DOBRÉ VĚCI

Simoně Stašové se daří, nezapomíná nicméně ani na ty, kteří takové štěstí neměli a jsou závislí na pomoci

druhých: „Když už mám ten obličej známý, tak ať taky někomu k něčemu pomůžu,“ konstatuje. Své jméno spojila s mnoha charitativními projekty: už deset let je patronkou Akce cihla na podporu sociálních služeb pro lidi s mentálním postižením. Díky této aktivitě se podařilo vybudovat například chráněnou potravinářskou dílnu Dobroty s příběhem, kde najdou práci lidé s mentálním postižením, a k obchůdku by časem měla přibýt také restaurace. Je rovněž patronkou Nadačního fondu Harmonie (jehož hlavním posláním je podporovat sociálně znevýhodněné děti, přivést je k hraní vážné hudby, a tak rozvíjet jejich dovednosti a talent) a pravidelně se účastní Avon pochodu proti rakovině prsu. Jak sama říká: „Hraju pro Cihlu i pro Senzační seniory, pro vozičkáře na Kladně každý rok zdarma představení, navštěvuji chráněnou dílnu na Slapech... Zkrátka a dobře podle svých možností pomáhám, jak jen můžu. Odměnou je pro mě dobrý pocit, že jsem pro někoho něco udělala.“

SIMONA STAŠOVÁ (1955) JE DCEROU HERECKY JIŘINY BOHDALOVÉ A PŘÍRODOVĚDCE BŘETISLAVA STAŠE. BYLA TŘIKRÁT VDNANÁ, JEJÍMI MUŽI BYLI HEREC PAVEL TRÁVNÍČEK, ITALSKÝ PROFESOR A KRITIK EUSEBIO CICCOTTI A HEREC PAVEL SKŘÍPAL. S BÝVALÝMI MANŽELY PODLE SVÝCH SLOV SKVĚLE VYCHÁZÍ. JE MAMINKOU DVOU DOSPĚLÝCH SYNŮ, MARKA A VOJTĚCHA. ○ DIVADLO. VYSTUDOVALA KONZERVATOŘ A NÁSLEDNĚ PRAŽSKOU DAMU. PO SVÉM ABSOLUTORIU V ROCE 1976 NASTOUPILA DO JIHOČESKÉHO DIVADLA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH, O ROK POZDĚJI SE PŘESUNULA NA PRKNA PRAŽSKÉHO DIVADLA E. F. BURIANA. V ROCE 1991 SE STALA ČLENKOU MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH, SPOLUPRACOVALA S DIVADLEM K, S ČINOHERNÍM KLUBEM ČI DIVADLEM V ŘEZNIČKÉ. V SOUČASNOSTI JE NA VOLNÉ NOZE A JE STÁLÝM HOSTEM MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH, ABC A ROKOKA, HRAJE V DIVADLE BEZ ZÁBRADLÍ A V ŽIŽKOVSKÉM DIVADLE A SE SVÝMI INSCENACEMI JEZDÍ PO VLASTECH ČESKÝCH.

○ FILM A TELEVIZE. NEJVÝRAZNĚJŠÍ ROLE KARIÉRY JÍ NABÍDLI REŽISÉŘI KAREL SMYCZEK, JAN HŘEBEK A FILIP RENČ, V POSLEDNÍCH LETECH TOČILA TAKÉ NAPŘÍKLAD S JIŘÍM VEJDĚLKEM NEBO MILANEM CIESLAREM. SKUTEČNÝ PRŮLOM NA STŘÍBRNÉM PLÁTNĚ PRO NI ZNAMENAL FILM PELÍŠKY (1999). PO DALŠÍM ÚSPĚCHU V ROMÁNU PRO ŽENY (2004) NÁSLEDOVALY TŘEBA FILMY LÁSKA JE LÁSKA (2011), MUŽI V NADĚJI (2011) NEBO SEBEMILENEC (2013). Z TELEVIZNÍCH ROLÍ JE NEZAPOMENUTELNÁ PŘEDEVŠÍM VĚZEŇKYNĚ V SERIÁLU PŘÍTELYNĚ Z DOMU SMUTKU PODLE PŘEDLOHY EYVY KANTŮRKOVÉ. VĚNUJE SE TAKÉ DABINGU, SVŮJ HLAS PROPŮJČILA NAPŘÍKLAD BARBĚ STREISANDOVÉ. ○ OCENĚNÍ. V ROCE 2008 ZÍSKALA CENU THÁLIE ZA ROLI ALKOHOLIČKY EYVY MEAROVÉ VE VTIPIĚ NAPSANÉ TRAGIKOMEDII NEILA SIMONA DROBEČKY Z PERNÍKU, INSPIROVANÉ SKUTEČNÝM PŘÍBĚHEM JUDY GARLANDOVÉ A JEJÍ DCERY LIZY MINNELLOVÉ. LONI BYLA NA FESTIVALU V SANFRANCISKÉM TIBURONU OCENĚNA ZA HLAVNÍ ŽENSKOU ROLI VE FILMU SEBEMILENEC.

Simona Stašová...

... o Janu Kačerovi:

„Poprvé jsem díky němu zjistila, jak má vypadat vynikající divadelní režisér. Právě on mi za těch nádherných čtrnáct let spolupráce nasadil na režiséry vysokou latku, kterou už nechci nikdy snižovat.“

... o tom, jakým způsobem nejraději odpočívá:

„Miluju rodinné sešlosti u Jiřinky. Ty naše neděle, kdy nám uvaří a probereme všechno, co se za ten týden událo, zachechtáme se a jsme prostě spolu. To je můj relax. A někdy si na týden sama zajedu do Říma nebo do Toskánska či na Sicílii, abych mohla pobýt s lidmi, kterým tak dobře rozumím.“

... o svém letošním životním jubileu:

„Přeju si, aby moje rodina byla zdravá. To je moje jediné přání.“

○ CO PŘÁVĚ CHYSTÁ. V BŘEZNU 2015 SE V DIVADLE ABC USKUTEČNÍ PREMIÉRA NOVÉ ITALSKÉ KOMEDIE VÍM, ŽE VÍŠ, ŽE VÍM, KTEROU NAZKOUSĚLA S KOLEGOU MICHALEM DLOUHÝM POD VEDENÍM REŽISÉRA VLADIMÍRA STRNISKA.

Zahrady, *které inspirují*

Představte si zahradu, kde nejsou žádné stříhané trávníky a všechny stromy jsou listnaté. Svahy dělí kamenné terasy ponořené ve stéblech stepních travin, a když se zaposloucháte, cestičky při chůzi zvoní břidličným zvukem. I tak může vypadat moderní zahrada. Realizace zahradní architektky Mirky Svorové respektují výjimečnost místa, dělají radost svým majitelům a zároveň si jich cení i odborná veřejnost.

Ke studiu zahradní architektury na Mendelově univerzitě v Brně se Mirka Svorová dostala trochu oklikou. „Nápad stát se zahradním architektem přišel v okamžiku, kdy jsem se poprvé pořádně porýpala v hlíně,“ vzpomíná. „Byla jsem v té době doma se svými malými dcerami a měla přerušenu svou první vysokou školu uměleckého zaměření s malou vyhlídkou na návrat. Zahradní architektura se zdála jako ideální kompilát mých dosavadních a nových zájmů.“

V roce 2003 založila se svým kolegou Jakubem Fingerem ateliér PARTERO a dnes se pravidelně umísťují na předních příčkách v soutěžích Zahrada roku a Park roku, pořádaných Svazem zakládání

Text **Anita Blahušová** Fotografie **archiv Partero, Lukáš Pelech, Jan Varvařovský**

Na třech úvodních snímcích je vítězná zahrada roku 2013, která vznikla v Hranicích, inspirovaná starým břidličným lomem. Pasivní dřevem obložený dům tu jako loď proplouvá travnatým mořem členěným zídtkami.

a údržby zeleně. Pod rukama Mirky Svorové vznikají různorodé plochy a prostory, jejich autorka hledá ducha místa a nabízí řešení přirozeně zdůrazňující sílu a potenciál daného prostoru. „Snažíme se naslouchat svému zákazníkovi a inspirovat se jeho osobností, potažmo jeho životním stylem. Zrovna u oceněných zahrad se to myslím podařilo, každá z nich je malým zrcadlem svého majitele, právě proto jsou tak jiné,“ říká architektka. Jedna z vítězných zahrad tak byla vytvořena v místě bývalého lomu, jiná vznikla rekonstrukcí zahrady u prvorepublikové vily. Další naproti tomu vyrostla v prostředí zcela odlišném: v rámci příměstského satelitu. Majitelům novostavby dnes dělá radost malá městská rodinná zahrada s živou zelenou pergolou z platanů, v níž nechybí ani tak staromilský počín, jakým je kvetoucí předzahrádka.

PŘÍRODA V MODERNÍM POJETÍ

Zahrada je dnes podle Mirky Svorové jednoznačně vnímána jako místo relaxace, kde se lidé chtějí spíše odreagovat a jednoduše to mít hezké. „Spousta mých klientů má například nepříjemné vzpomínky na sbírání drobného ovoce v dětství a často je zmiňují. V ateliéru jsme to nazvali ‚bobulové trauma‘,“ usmívá se empatická tvůrkyně. I tak však lze v požadavcích na nové zahrady vystopovat návrat určitých tradičních prvků, jakými jsou malé užitkové nebo bylinkové zahrádky. Jak ovšem Mirka Svorová poznamenává, v kontrastu s činorodostí je také často kladen důraz naopak na bezúdržbovost vznikajících zahrad. „Snažím se vysvětlit svým klientům hned na začátku, že bezúdržbová zahrada neexistuje. Zahrada je živá věc, která potřebuje čas a péči, vyvíjí se a stárne. Je to, jako byste toužili po bezúdržbovém kotěti nebo štěňátku. Řešení jsou nicméně jednoduchá: pokud se o ten svůj kousek přírody nechcete starat, stačí najít někoho, kdo to udělá za vás.“

Návrh zahrady by měl být především v souladu s realitou. „Neměl by vzniknout líbivý projekt, jehož životaschopnost je omezená,“ vysvětluje. „Je třeba hodně komunikovat, vzájemná důvěra a otevřenost mezi klientem a architektem dává většinou vzniknout hezké věci. Jsou zahrady a místa, která jsou inspirativní a inspirující sama o sobě. Vstoupíte tam a hned víte, kde by co a jak mělo být, a pak už jen vše cizelujete a upřesňujete. Naopak někde se nápady hledají těžko, všechno je tam špatně – a pak inspirace nepřichází.“

Vysloveně oblíbenou rostlinu nebo strom Mirka Svorová nemá. „Nerada používám stále totéž dokola, baví mě objevovat nevyzkoušené a vymyslet nové kombinace,“ říká. „Mám ráda rostliny – rozmanité kvítí, keře, stromy – a málokterá mi vadí. Důležité je spíše kdy a kde co použít.“ Zahradu však netvoří

jen rostliny, ale také nejrůznější doplňky a mobiliář. „V exteriéru je mi důležité, aby materiál uměl hezky stárnout. Je atakován vliv, které v interiéru nehrozí. Takže spíše klasické suroviny jako dřevo, kámen, beton v různých podobách. Ale nebráním se experimentům – mým dlouhodobým snem je třeba sklo,“ říká oceňovaná zahradní architektka.

VYSNĚNÝ PROSTOR

Na svou vlastní vysněnou zahradu Mirka Svorová stále čeká. „Měla jsem kdysi jednu, která byla moje srdcová. Nebyla ale tak úplně mým dílem. Byla to louka se starým sadem a malou květinovou zahrádkou u venkovského domu. Stromy sázeli mí prarodiče a já jsem ji v konečném důsledku jen drobně očistila a nechala vyznít její největší kvality – měřítka a magické výhledy do krajiny,“ vzpomíná. „Bohužel malebné pozemky v okolí byly rozprodány na stavební parcely, na nichž začaly vznikat ‚obří haciendy‘, a kouzlo bylo pryč. Se zahradou jsme se rozloučili, abychom té postupné degradace nemuseli být svědky.“ Dnes by se o podobný pozemek vzhledem ke svému pracovnímu vytížení dokázala starat jen stěží, ale jak sama říká: „Mé sny mi plní všechny moje zahrady, i když nejsou doopravdy moje.“

Vlevo nahoře: Zahrada roku 2010 ve Lhotě, která se svými čtyřmi tisíci metry čtverečnými byla pro ateliér velkou výzvou. Vlevo dole: Jin a jang – atriová zahrada plná kontrastů, inspirovaná východní filozofií, která slouží k meditaci a kontemplaci.

Nahoře: Jarní pohled na zahradu přímo u ateliéru Partero. Dole: I takto může vypadat městská zahrada u řadového domu.

Mirka Svorová

ZAHRADY MIRKY SVOROVÉ NAJDETE NA WWW.PARTERO.CZ.

Text František Mašek,
Hospodářské noviny
Fotografie archiv

„Životní pojištění má sjednáno jen necelá polovina českých obyvatel. Stále si zřejmě neuvědomují, že se musejí o sebe i rodinu postarat oni sami a zajistit se proti smrti i dalším rizikům,“ říká Petr Zapletal, který působí na českém finančním trhu mnoho let a od roku 2005 vede jako předseda představenstva a generální ředitel Pojišťovnu České spořitelny.

Rozumnou regulaci vítáme

Jaké je postavení Pojišťovny České spořitelny na trhu a co vše klientům nabízí?

Více než devadesát procent aktivit Pojišťovny České spořitelny připadá na životní pojištění. Vydeme-li z údajů České asociace pojišťoven, dostali jsme se v případě životního pojištění z poměrně malé instituce až na třetí místo na našem trhu. Podle předepsaného objemu pojištění jsme dokonce první. Dle názvu patříme k České spořitelně, náš majoritní vlastník Erste ale v roce 2008 prodal všechny pojišťovací ústavy rakouské finanční skupině Vienna Insurance Group (VIG) – jsme tedy dceřinou společností holdingu VIG. České spořitelně zůstal pětiprocentní akciový podíl, a to na základě dlouhodobé dohody o spolupráci a rozvíjení konceptu zvaného bankopojištění. Máme exkluzivní smlouvu na prodej životního pojištění v České spořitelně, ale jsme cizí společnost kontrolovaná Vienna Insurance Group.

Co tato spolupráce zahrnuje?

Umožňuje nám prodávat pojištění přes všechny distribuční kanály České spořitelny včetně jejich externích partnerů. Smlouva obsahuje i klauzuli o spolupráci opačným směrem, tedy o prodeji bankovních produktů. Naše pojišťovna ale nemá svou obchodní síť, tento bod smlouvy se nás tak vlastně netýká. Na rozdíl od dalších pojišťoven finanční skupiny VIG, jejíž zástupci prodávají produkty České spořitelny včetně stavebního spoření či penzijní fondy.

Nedávno jste zveřejnili průzkum, podle něhož má u nás životní pojištění necelá polovina obyvatel. Takže si Češi života či zdraví příliš neváží?

Malý počet životních pojistek má kořeny v minulosti, kdy se stát staral v podstatě o vše. Netroufám si tedy říci, čeho si lidé váží, či neváží. Spíše si zřejmě neuvědomují, že mají sebe i rodinu zajistit proti rizikům oni sami.

Pro koho má životní pojištění smysl?

Životní pojištění má mnoho forem, ať vezmeme

úrazy, vážné nemoci či smrt. V každé životní fázi je třeba něco jiného. Mladšího klienta zajímá spíše pojistka proti úrazům, s příchodem rodiny musí zabezpečit její další členy a ještě později ho zajímá, jak bude zajištěn na vyšší věk, případně na důchod. Z toho vychází náš produkt FLEXI, který se dokáže přizpůsobit měnícím se životním nárokům klienta. A nabídnout mu za to individuálně nějaké zvýhodnění. Díky postupným změnám v tomto pojištění, které odpovídají jeho měnícím se potřebám, tak klient nemusí hledat stále nové produkty.

Co vše má životní pojistka krytí?

Především základní rizika – smrti, úrazu a vážných nemocí. Jak jsou kryta, závisí na klientovi. Životní pojistka může sloužit i k zajištění hypoték nebo úvěrů, které si klient bere.

Kolik klientů si pojišťuje vybraná rizika, hlavně smrti a úrazu, a kolik z nich využívá životní pojištění i k investicím?

Na to nelze přesně odpovědět. Nemáme totiž oddělený produkt pro investování. FLEXI v podstatě umožňuje vynaložit všechny peníze na krytí pojistných rizik, či naopak na investice. V průměru lze ale říci, že 60–70 procent peněz, které lidé vydávají na pojištění, jde na krytí rizik, zbytek na investice. Myslím si, že je to správné. Růst podílu rizik proti investicím je dlouhodobý trend. Zejména dnes, kdy jsou úrokové sazby neuvěřitelně nízko. Pokud to tak zůstane delší dobu, bude investování s životním pojištěním velmi obtížné.

Jaké investiční strategie klientům nabízíte?

Zájem je hlavně o garantovaný fond, který poskytujeme ve spolupráci s Českou spořitelnou. Většina klientů, které obsluhuje Spořitelna, je spíše konzervativní, nechtějí investovat do akcií či dluhopisů a preferují právě tento fond. Vychází z pevně stanoveného výnosu na základě takzvané technické úrokové míry, kterou musíme garantovat a vyplácet klientům. Dříve jsme tuto úroveň výrazně překonávali, při současných úrocích to ale nebude

možné. Hlavní doménou pojištění tak zřejmě bude krytí rizik. A méně investování. Zájemcům nicméně nabízíme – i přes externí poradce a zprostředkovatele – také různé investiční programy. Cílem je splnit přání každého klienta.

Součástí vaší nabídky jsou i řízené programy investování. Oč jde?

Tyto programy vycházejí vstříc lidem, kteří nemají aktivní vztah k investicím, ale chtějí investovat. Naším cílem je přednastavit a upravovat strukturu investic, aby to odpovídalo jejich potřebě v horizontu, v němž chtějí své peníze zhodnotit.

Chystáte nějaké novinky?

Každý rok něco vylepšíme. Letos jsme zjednodušili a rozšířili nabídku pojištění zaměřeného na invaliditu. Chceme, aby krylo všechny kombinace a situace, v nichž se klient ocitne. Nabízíme mu například anuitní pojistnou částku, tedy pojistku, jejíž výše přesně kopíruje splácení hypotéky. Přesně podle výše dluhu je kryta klientova pojistka. Je to spíše vylepšení, ale velmi významné.

Loni na podzim byla přijata novela daňového zákona, která mění pravidla pro investiční životní pojištění. Co to pro vaše klienty znamená?

Cílem bylo odstranit mezeru v zákoně, která umožňovala, aby zaměstnanci dostávali místo vyšší mzdy či prémie životní pojištění s daňovým zvýhodněním, z něhož si okamžitě mohli vybírat peníze. Firma i zaměstnanec tak ušetřili na daních, což není záměrem investičního životního pojištění. Novela tento problém odstranila. Životní pojištění, na které přispívá zaměstnavatel, je dál daňově zvýhodněno, vložené peníze si již ale nelze vybrat hned. Je to správné, investiční životní pojištění má být dlouhodobé a nemá sloužit k optimalizaci daní. Novela vyšla na konci listopadu a platí od ledna. Na přizpůsobení se změnám jsme tak měli velmi málo času. Klienty jsme o nich ale museli rychle informovat.

„V průměru lze říci, že 60–70 procent peněz, které lidé vydávají na pojištění, jde na krytí rizik, zbytek na investice. Růst podílu rizik proti investicím je dlouhodobý trend.“

Petr Zapletal (51 let)

VYSTUDOVAL MATEMATICKO-FYZIKÁLNÍ FAKULTU UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE A POSTGRADUÁLNÍ PROGRAM MBA PŘI ROCHESTER INSTITUTE OF TECHNOLOGY. JE DRŽITELEM LICENCE SECURITIES AND FINANCIAL DERIVATIVES REPRESENTATIVE V LONDÝNĚ. PO STUDIU PRACOVAL V INVESTIČNÍ BANCE BARCLAYS DE ZOETE WEDD LTD. V LETECH 1995–2000 PŮSOBIL VE VEDENÍ INVESTIČNÍ SPOLEČNOSTI CREDIT SUISSE ASSET MANAGEMENT. OD LEDNA 2001 DO ŘÍJNA 2005 VEDL COBY PŘEDSEDA PŘEDSTAVENSTVA A GENERÁLNÍ ŘEDITEL INVESTIČNÍ SPOLEČNOSTI ČESKÉ SPOŘITELNY. ZÁROVEŇ BYL PŘEDSEDOU PŘEDSTAVENSTVA UNIE INVESTIČNÍCH SPOLEČNOSTÍ ČR. OD LISTOPADU 2005 ŘÍDÍ JAKO PŘEDSEDA PŘEDSTAVENSTVA A GENERÁLNÍ ŘEDITEL POJIŠŤOVNU ČESKÉ SPOŘITELNY, V LEDNU 2011 SE STAL TAKÉ ČLEMEM PŘEDSTAVENSTVA KOOPERATIVA POJIŠŤOVNY.

Podle našeho názoru jsme zvolili nejlepší a v tak krátké době jedinou možnou cestu. Klientům jsme sdělili, jaký je stav a o čem se musejí rozhodnout. Abychom jim rozhodování co nejvíce usnadnili, informovali jsme je dopisem, že chtějí-li mít nadále daňové zvýhodnění a dostávat potvrzení kvůli odpočtu u daně z příjmu, nemusejí dělat nic, než podepsat zasláný formulář a odevzdat ho na personální oddělení zaměstnavatele. Jen pokud si chtějí dál pružně vybírat peníze a neuplatňovat slevu na dani, musejí nás o tom informovat a vrátit nám podepsaný dodatek.

Čtěli jsme, aby bylo co nejméně takových klientů, kteří nevědí, že se mají rozhodnout, a nebude jim jasné, zda mají nárok na daňový odpočet, nebo si mohou vybírat peníze. Česká národní banka (ČNB) takový postup pojišťoven kritizuje. Myslím si ale, že je správné klienty informovat – v maximální možné míře tak byla odstraněna právní nejistota. Podstatný bude názor finančních úřadů, zda je smlouva v souladu s novelou zákona o dani z příjmu. Když to potvrdí, neměl by s ní mít problém klient, pojišťovna ani ČNB.

Kolika klientů Pojišťovny České spořitelny se tato změna týká?

V zásadě asi 550 tisíc klientů, 140 tisíc z nich chce zachovat flexibilitu a možnost vybírání peněz z pojistky. Nechtějí ale přijít o daňovou výhodu. Jako já. Proto jsem zrušil daňovou výhodu u staré pojistky a otevřel si další, na niž platím přesně takovou částku, která mi umožní daňový odpočet. Na nové pojistce ukládám peníze, u staré pojistky mi zůstala možnost s ní něco dělat.

Členové České asociace pojišťoven zavedli od ledna čtyři samoregulační opatření. Oč jde?

Na Asociaci jsme se dohodli, že nebudeme čekat na chystanou regulaci a zavedeme samoregulační opatření. Vedou k větší transparentnosti, lépe klienty informují o tom, jakou pojistku si kupují. Součástí těchto opatření je také standardizovaný ukazatel nákladovosti SUN, díky němuž musí každá pojišťovna klientovi jednotně ukazovat, kolik z toho, co platí, jde na rizika, jaké jsou náklady pojištění a kolik se investuje. Jasně vidí, jak je jeho pojistka vlastně vytvořena. Je stanoven i minimální rozsah informací, které je poradce povinen klientovi sdělit, stejně jako to, jaké informace musí dostat před sjednáním smlouvy, aby měl jistotu, že se rozhodne na základě správných dat. Vytvořili jsme tak vlastně produktové listy, jednotný způsob, který vysvětluje, jaký typ pojistky si klient kupuje a co musí dostat, než se rozhodne uzavřít smlouvu.

Regulace v připravované novele zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech je tvrdší než samoregulace. Nehrozí, že ji budou chtít pojišťovny odmítnout s tím, že už se vlastně regulují samy?

Myslím, že nehrozí. U novely zákona není v podstatě šance, jak ji změnit. Považuji za úspěch, že jsme se dohodli na samoregulačních opatřeních. Nemyslím si ale, že se pojišťovny brání regulaci. Všichni víme, že v distribuci existují problémy, že je co zlepšovat a trh sám to nevyřeší. Budeme tedy vždy diskutovat o formě. Rozumnou regulaci v principu vítáme.

„Součástí samoregulačních opatření je standardizovaný ukazatel nákladovosti SUN, díky němuž musí každá pojišťovna klientovi jednotně ukazovat, kolik z toho, co platí, jde na rizika, jaké jsou náklady pojištění a kolik se investuje. Jasně vidí, jak je jeho pojistka vlastně vytvořena.“

Umět se zeptat

Její hlas možná znáte, je jedním z těch nejhezčích a nejlaskavějších, které provázejí Radiožurnálem. **Hanka Šánělová** v něm naživo zpovídá osobnosti napříč obory a osudy. Sází na pečlivou přípravu, naprostou empatii a nikdy nezapomene na posluchače. Své umění rétoriky také předává dál jako lektorka.

Text a fotografie **Petra Doležalová**

Jak jste se dostala k moderování v rádiu? Co je vlastně nejdůležitější schopností moderátora a na co nesmí nikdy u své profese zapomenout?

Měla jsem před maturitou a náš vedoucí z dramatického oboru ZUŠ mě doporučil na konkurz do soukromého rádia v Pardubicích. A protože věděl, že dobrovolně bych nikdy nešla, tak si na mě vymyslel drobnou lest. Poslal mě do budovy rádia s „dopisem“ pro ředitele, a když už jsem tam byla, tak jsem jim tam cosi přečetla na mikrofon – věděla jsem, jak se čte Viktor Hugo – a bylo to. Pár let se v soukromém rádiu vyučíte základům řemesla a pak vede cesta hodně vysoko, až k Radiožurnálu.

Z té výšky, tedy z toho, že jste ve veřejnoprávním médiu, se vám nesmějí klepat kolena, v duši musíte mít absolutní klid. Někdy je tam opravdu velká mela, všude pobíhají editoři, redaktoři, zpravodajové, produkční a režiséry. Ale když máte v zádech tým, na který se můžete spolehnout, tak se ten klid hledá docela jednoduše.

A co je důležité? Toho je hodně, ale ať se zrovna ve světě děje cokoli, nikdy nesmíte zapomenout na posluchače. To nejdůležitější je asi umět se do něj vcítit, každý moderátor musí mít zvlášť vyvinutou empatii.

Každý den jiný host, to znamená nastudování mnoha příběhů i oborů. Máte trik, jak připravit linii pro zajímavý a originální příběh? Které osobnosti vám uvízly v paměti nejlouběji?

Ono se to moc uspěchat nedá, někdy to znamená třeba i za pár hodin přečíst odbornou knihu a nastudovat si, co ten host už někdy řekl. Pak zahodím papíry a přemýšlím, co neřekl, a měl by

říct. Jenomže často prostě není čas. To, že vás čeká rozhovor s ministrem nebo velvyslancem, se dozvíte i dvě tři minuty předtím, než se „rozsvítí červená“. A pak už si musíte poradit sami, přichází improvizace v živém vysílání a myslím, že ji u nás v Radiožurnálu máme rádi všichni.

Zajímavý host je ten, který i ten nejsložitější obor umí jednoduše a s nadšením předat. A moderátor by se měl taky umět zeptat. Rozhodně neplatí, že když přijde známý zpěvák nebo herec, automaticky to bude poutavý rozhovor. Nora Fridrichová si třeba do studia přivedla své úplně malé štěně, které mezitím, když jsme se poměrně otevřeně bavily o komunikaci našich politických špiček, chvíli kňučelo, chvíli nádherně vyle.

Můžete ve své současné profesi – ať už při moderování, nebo u kurzů rétoriky – čerpat ze svých studií?

Moje maminka byla učitelka jazyků a její láska především k českému jazyku mě provázela od prvních slov. To byla asi první a nejmilejší škola. Netroufnu si říci, že to dnes umím jako ona, ale moc se o to snažím. Na DAMU jsem potkala další vzhácnou ženu, docentku Jiřinu Hůrkovou. Na přednáškách z teorie řeči a z rétoriky jsem si nedělala poznámky, ale snažila jsem se zachytit každé slovo. Byla jsem nadšená, že mi byla ochotna dělat vedoucí diplomové práce. Dnes, když už se obě dvě na mě dívají shora, doufám, že se za mě nemusejí stydět. Dramatickou výchovu můžete využít v podstatě v jakémkoli oboru a já s její pomocí učím rétoriku a prezentační dovednosti. Používám praktická cvičení, improvizaci a simulaci.

Kdo nejčastěji vyhledává pomoc s lekcemi

rétoriky a hlasové výchovy? Co je nejdůležitější u rétorických dovedností?

Už jsem se díky svým kurzům dozvěděla hodně věcí z nejrůznějších oborů, od lékařů, kteří chtějí pomoci s představením svých výzkumů, přes odborníky na finance, kteří rok co rok prezentují hospodářské výsledky a rok co rok je to větší nuda, po oddávajících, kteří nechtějí zklazit novomanželům svatbu. Ale velmi obecně jsou mými klienty většinou ti, kteří nově získají vedoucí pozici a čeká je vystupování na veřejnosti.

Škoda, že se u nás vystupování a mluvené slovo učí na školách tak málo. Zpětnou vazbu potřebují všichni. I profesionálové musejí čas od času projít tím peklem slyšet a vidět sami sebe.

Snažím se objevit v každém osobitého řečníka. Je nesmysl zkoušet napodobit Marka Ebena. Ten je jenom jeden. Důležité je u každého najít a pojmenovat silné a slabší stránky. Pak stavět na těch silných, rozvíjet je. A na ty slabší stránky se musí sám řečník hodně naštvat, aby s nimi chtěl něco dělat. V tom případě pak umím pomoci a ukážu mu, jak se zlepšit.

Jaké jsou vaše největší životní investice?

Ty mě teď čekají, jsou to mé děti. Mám tříletou holčičku a osmiměsíčního chlapečka. Chci investovat do jejich vzdělání, chtěla bych, aby oba mohli cestovat.

Abychom jim to mohli dopřát, investujeme s partnerem také hodně do podnikání a objevujeme pro Českou republiku norské značky, které nám byly prozatím utajené. Prodáváme norské svetry a nově jsme otestovali a s nadšením dovezli značku špičkového spodního prádla s termostatem.

„Snažím se objevit v každém osobitého řečníka. Důležité je najít a pojmenovat silné a slabší stránky. Pak stavět na těch silných, rozvíjet je.“

Umění dávat *a umění přijímat*

Předání drobné pozornosti, dárku nebo kytice má adresáta potěšit a zároveň pomoci vybudovat nebo udržet sociální kontakt. Výběr správného dárku ale může být tvrdým oříškem a někdy se může stát, že namísto radosti přivede předávání daru obě strany spíše do rozpaků. Mnohdy si navíc ani neuvědomujeme, že stejně důležité, jako dary dávat, je také umět je správně přijímat.

DARY A POZORNOSTI

Dary, květiny či pozornosti si předáváme v běžném životě poměrně často. U blízkých přátel a rodinných příslušníků si víme s výběrem a způsobem předání víceméně rady. Pokud jde ale o formálnější akci nebo obchodní schůzku, je namíste seznámit se s pravidly, která má pro tyto účely připravena etiketa. Mnohá úskalí se skrývají už ve výběru vhodné pozornosti. Jaký dar vybrat? Záleží na tom, co je účelem obdarování. V první řadě jde vždy o to, způsobit obdarovanému radost, následně však můžeme rozlišit nejrůznější příležitosti, ke kterým pozornost hodláme darovat. Mohou jimi být například navázání obchodního kontaktu, poděkování za úspěšnou spolupráci či vyjádření sympatií.

Pravidla společenského chování říkají, že dar by měl být v první řadě přiměřený. Příliš malý či příliš velký může přivést zúčastněné osoby do poněkud trapné situace. U daru nadměrné hodnoty se obdarovaný může cítit zavázán k reciprocitě, což je zejména v obchodních vztazích problematické. Pozor také na to, aby pozornost darovaná při formálních příležitostech nebyla příliš osobního charakteru nebo například nepatřičně žertovná. Platí totiž, že dary se rozbalují bezprostředně po obdržení, a to ve společnosti všech přítomných dárců. Moc osobní nebo jinak problematický dar by tedy mohl zúčastněné nepříjemně zaskočit.

Co se jako pozornost při formální příležitosti hodí? Vše samozřejmě záleží na konkrétní situaci, nic ale nezkazíte luxusními kancelářskými potřebami, kvalitní čokoládou či dárkovým košem, zpravidla neurazí ani vhodně vybraná kniha. Jednou z nečastějších pozorností bývá láhev kvalitního vína, které dlouhodobě patří k nejvyhledávanějším firemním dárkům. Kvalita ve všech zmíněných případech jasně vítězí nad kvantitou. Pokaždé je žádoucí se na obdarovaného alespoň trochu informovat, vyhneme se tak podobným nepříjemnostem, jako je například věnování luxusní čokoládové bonboniéry diabetikovi. Pokud hodláme obdarovat cizince, je dobré, aby dar jistým způsobem reprezentoval zemi dárců. Reklamní předměty s firemním logem se hodí v rámci

Vše samozřejmě záleží na konkrétní situaci, nic ale nezkazíte luxusními kancelářskými potřebami, kvalitní čokoládou či dárkovým košem.

Každá doba má své trendy a po několika letech, kdy byly velmi populární dárky z kategorie zážitkových, dnes narůstá obliba dárků se společensky zodpovědným kontextem či charitativního charakteru.

obchodních vztahů jen pro méně formální případy. A například hotovost jako dar je v obchodním styku dle pravidel společenského chování absolutně nepřipustná.

PRAVIDLA DAROVÁNÍ

Je samozřejmostí, že z daru odstraníme cenovku a že jej přineseme a předáme vkusně a přiměřeně zabalený. Nikdy jej nepředáváme s komentáři typu: „To nic není, je to jen taková maličkost.“ Tím bychom dárek před obdarovaným zbytečně shazovali. Dostává-li obdarovaná osoba darů více, a je tedy pravděpodobné, že se následně nebude orientovat v tom, kým bylo co věnováno, je dobré přiložit k tomu našemu svou navštívenku. Na vizitku můžeme připsat osobní přání a podepsat ji, pravidla etikety připouštějí do levého rohu přiložené navštívenky připsat p. r. (pour remerciér), pokud jejím prostřednictvím děkujeme, nebo p. f. (pour féliciter), pokud blahopřejeme. Přiložená navštívenka se vkládá do obálky stejné velikosti.

Obdarovaný by měl dar po obdržení v přítomnosti dárce bez prodlení rozbalit. Je zdvořilé poděkovat a projevit nad dárkem radost. Komentáře typu „to jste si neměli dělat škodu“ jsou porušením pravidel etikety. Vyjádřit dík je možné také tím, že pošleme dárce následně psané poděkování. Pokud jsme jako hostitelé obdrželi bonboniéru či láhev kvalitního vína, pravidla společenského styku nařizují dárek otevřít a nabídnout společnosti jeho ochutnání. Je skutečně nezdvorné si obdrženou láhev uložit na později a nabídnout ostatním místo toho nápoj méně kvalitní.

Přijemce daru není v žádném případě zavázán povinností darování oplatit a dárce etiketa zapovídá si pozornost na oplátku jakkoli nárokovat. Ve zcela výjimečných případech se může stát, že dárek přijmout opravdu nehodláte, považujete jej například za příliš nákladný a zavazující. V takové situaci je

dle pravidel etikety třeba odmítnout jednoznačně, nezvratně a hlavně bez zbytečných emocí. Etiketa povoluje vyjádření typu: „Děkuji, ale tento dar opravdu nemohu přijmout“ a doporučuje se nadále k problému nevracet. Je také krajně nezdvorné posílat případné nevhodné dary následně dál, navíc nikdy nemáte jistotu, že se jednou nevrátí zpět k vám nebo, a to je ještě horší, k původnímu dárce.

KVĚTINY – DÁREK, KTERÝ NEOMRZÍ

Květina je univerzální pozorností, nikdy neurazí a vždy upoutá pozornost. Má-li být obdarovanou osobou žena, květina se hodí při každé příležitosti. Za určitých okolností ji pak můžeme věnovat i muži. Kytici předáváme vždy hned při příchodu, na začátku setkání, a to vybalenou z balicího papíru. Držíme ji v levé ruce, abychom pravou mohli obdarovaného pozdravit, případně mu blahopřát, a při předání si hledíme vzájemně do očí. Bude-li kytice obdarovanému doručena, stejně jako u daru, který nepředáváme osobně, je žádoucí přiložit navštívenku s osobním vzkazem. Mluvíme-li o květinách, myslíme tím květiny řezané.

Obdarovaný kytici přijme a poděkuje. Pravidla slušného chování následně ukládají umístit květiny do vázy a tu postavit na čestné, dobře viditelné místo. Případně odložení květin a jejich ponechání bez vody je projevem neúcty k dárce i k samotným květinám. Pokud předáváme kytici například v restauraci, povolují pravidla slušného chování požádat personál o vázu.

Kytice může vyjadřovat mnoho emocí, může být romantická, formální, hravá, ale také smuteční. Etiketa doporučuje držet se zaběhlého pravidla, které říká, že menší kytice by měla být vázána z lichého počtu květů, sudý počet je tradičně vyhrazen pro kytice smuteční. U velkých vazeb už pak toto pravidlo neplatí. Výběr druhu květin záleží opět na situaci a na vkusu dárce,

v minulých dobách tolik oblíbená květomluva dnes již ustoupila do pozadí, a málokterý dárce tedy počítá s tím, že například fréziemi říká „nepozbývej naděje“ a gerberou ujišťuje o své upřímnosti. Ve formálním styku etiketa nicméně doporučuje vyhnout se rudým růžím, které v sobě nesou zažitý význam vášnivého citu, a mohou tedy při formálních příležitostech působit nepřiměřeně. Podobně se příliš nedoporučují ani lilie nebo chryzantémy, jež zase můžou za určitých okolností působit jako květiny smuteční.

DÁREK PRO OBCHODNÍHO PARTNERA

Pozornosti pro obchodní partnery jsou specifickou kategorií darů a při jejich výběru je na místě opatrnost. Jde-li o strategického obchodního partnera, velí etiketa dát přednost osobnímu předání. Důraz se klade na prestiž a originalitu, dárky v této kategorii by měly být kvalitní a reprezentovat společnost dárce. Nejlepší volbou jsou takové, které obdarovaný využije co nejčastěji v každodenním pracovním nebo soukromém životě. Ty nejprestižnější dary není vhodné označit firemním logem, postačí přiložit logo na vizitce či jej nechat natisknout na obal dárku.

Každá doba má své trendy a po několika letech, kdy byly velmi populární dárky z kategorie zážitkových, dnes narůstá obliba dárků se společensky zodpovědným kontextem či charitativního charakteru. Stále častěji se tak mezi dary v korporátní sféře objevují nejrůznější výrobky z chráněných dílen, příspěvky do neziskových organizací nebo certifikáty informující například o tom, že jejich zakoupením bylo přispěno třeba na výsadbu stromů v deštných pralesích. Takovýto dar má za sebou silný příběh a jeho největší výhodou je, že se z něho může radovat víc osob než pouze dárce a obdarovaný, jak tomu bývá u tradičního dárku.

Etická stránka *daru*

JE PRAVDA, ŽE VÍCE NEŽ NA CENU VYJÁDŘENOU V PENĚZÍCH SEV PŘÍPADĚ DARŮ HLEDÍ NA JEJICH SYMBOLICKOU HODNOTU. MLUVÍME-LI O DÁRECH A POZORNOSTECH PŘEDÁVANÝCH V OBCHODNÍM STYKU, JE VŠAK PENĚŽNÍ HODNOTA ASPEKTEM, KTERÝ NENÍ RADNO PODCEŇOVAT. POKUD JE VE HŘE NAPŘÍKLAD POZVÁNÍ DO LUXUSNÍ RESTAURACE NEBO VÍKENDOVÝ POBYT V ZAHRANIČÍ, MŮŽE DAR VZBUZOVAT NEOPRÁVNĚNĚ NADĚJE NEBO VYVOLÁVAT POCIT BUDOUCÍCH ZÁVAZKŮ. MOTIVEM K OBDAROVÁNÍ OBCHODNÍHO PARTNERA NESMÍ BÝT SNAHA DÁRCE O ZÍSKÁNÍ JAKÝCHKOLI NEOPRÁVNĚNÝCH VÝHOD A MNOHO SPOLEČNOSTÍ SE V TĚTO OBLASTI SNAŽÍ NASTAVIT JASNÁ PRAVIDLA. SMĚRNICE O TOM, JAKÝ TYP POZORNOSTI ČI DARU JE MOŽNÉ PŘIJMOUT, BÝVAJÍ SOUČÁSTÍ ETICKÝCH KODEXŮ ZEJMÉNA VĚTŠÍCH MEZINÁRODNÍCH FIREM. JEJICH ZAMĚSTNANCI TAK MAJÍ JASNĚ DEFINOVÁNO, JAKOU POZORNOST MOHOU A JAKOU JIŽ NEMOHOU PŘIJMOUT. ZÁKLADNÍM PRAVIDLEM VŠAK ZŮSTÁVÁ: POKUD OBDAROVANÝ CÍTÍ, ŽE PŘIJETÍ KONKRÉTNÍHO DARU BY MOHLO OHROZIT JEHO NESTRANNOST PŘI PŘÍPADNÉM BUDOUCÍM ROZHODOVÁNÍ, DÁREK NESMÍ ZA ŽÁDNÝCH OKOLNOSTÍ AKCEPTOVAT.

Současnou situaci v EU ovlivňuje dominantně především pomalý a nerovnoměrný postup zotavování jednotlivých ekonomik po krizích a v menší míře opět se vynořívá problém s Řeckem.

Co se děje *v Unii*

Aktuální situace v Evropské unii je do značné míry určena důsledky finanční krize z roku 2008. Tento šok zasáhl jak finanční systém, tak reálnou ekonomiku, a především ve svém konečném důsledku naplno odhalil některé dlouhodobě neudržitelné tendence.

Text **Luboš Mokráš** Fotografie **I23RF**

Šlo především o růst celkové výše zadlužení u několika států (Řecko, Portugalsko, Itálie) a u některých dalších systémové nestability (tzv. bubliny) na trhu nemovitostí (Irsko, Španělsko). Německu se v průběhu prvního desetiletí nového tisíciletí podařilo strukturálními reformami (především reformami trhu práce) zvýšit svou konkurenceschopnost, a díky tomu a také díky adekvátní reakci na krizi (například „kurzarbeit“, který stabilizoval zaměstnanost, tím i spotřebu a následně umožnil podnikům rychle reagovat na oživení poptávky) ji překonalo relativně dobře. Přestože i u něj už před začátkem krize překročila zadluženost státu meze dané maastrichtskými kritérii rozpočtové stability. Francie se dlouhodobě potýkala s poklesem dynamiky ekonomiky už před krizí, ta její problémy dále zvýraznila. Francie je exemplárním příkladem problémů modelu evropského sociálního státu, problémů vznikajících nesouladem mezi reálnou výkonností ekonomiky a nároky sociálního státu. Celkově tak Evropská unie (EU) nebyla v době nárůstu finanční krize v dobré pozici, proto se v poměrně krátkém časovém odstupu od jejího vrcholu dostala do vlastních problémů způsobených primárně obecnou předlužeností členských států a sekundárně nestabilitou krizí oslabeného finančního systému. Aby toho nebylo málo, přišlo jako reakce na finanční krizi vystupňování požadavků regulátorů majících za cíl zabránit jejímu opakování. Úmysl to byl jistě chválný, totéž však není možné napsat o způsobu, jakým byl proveden. Podstatné přitvrzení regulace spolu s jeho značně tvrdým časováním dopadlo na oslabené finanční instituce působící ve vysoce nepříznivých podmínkách, což v dané situaci ekonomické problémy jen výrazně zhoršilo.

ZAČALO TO ŘECKEM...

Dluhová krize eurozóny odstartovala v Řecku, které bylo problémové po celou dobu svého členství v měnové unii. Do Unie vstoupilo kvůli problémům s plněním maastrichtských kritérií s ročním zpožděním, a jak se později ukázalo, jen díky použití kreativního účetnictví. Přestože na neudržitelnost řecké (a do značné míry také portugalské) situace upozorňovali kritici od samého vzniku eurozóny, bylo Řecku v průběhu minulého desetiletí Evropskou unií umožněno pokračovat v jeho nezdravém ekonomickém modelu, založeném na na první pohled solidním růstu ekonomiky, který však byl tažen primárně zadlužováním. Vypůjčené prostředky přitom nebyly využity ke zvýšení produkční kapacity ekonomiky (tedy například k infrastrukturním investicím), ale byly z velké části de facto

zkonsumovány. Na zhoršující se situaci nereagovaly adekvátně ani finanční trhy, které přes zjevné zhoršování situace Řecku bez problémů půjčovaly za podobných podmínek jako silným ekonomikám eurozóny. Trhy se náhle probudily až s řeckým přiznáním k falšování rozpočtových statistik, které odhalilo labilitu a neudržitelnost jeho státních financí. Jak je to v takových situacích obvyklé, reakce byla o to prudší, o co hlubší byl spánek investorů předtím, a neomezila se jen na samotné Řecko. V rychlém sledu následovaly Irsko (krize bankovního a finančního sektoru plus související prasknutí bubliny na trhu s nemovitostmi vedly k dramatickému nárůstu státního dluhu) a Portugalsko (v zásadě podobné problémy jako v Řecku – kombinace vysokého státního dluhu a slabý růst ekonomiky s malým prostorem pro zlepšení). Poté už trhy začaly tlačit na dvě opravdu velké a důležité ekonomiky – Itálii a Španělsko. Hlavním projevem tohoto tlaku byl stejný jako v předchozích případech růst výnosů státních dluhopisů, který nejprve prodražoval dluhové financování státu a postupně směřoval k jeho faktickému znemožnění. Řecko, Irsko a Portugalsko řešila EU ad hoc záchrannými programy s tím, že zároveň pracovala na systematickém přístupu k podobným krizím. Vyhrčení situace kolem Itálie a Španělska však hrozilo faktickým rozvrtem eurozóny ještě předtím, než byly nové programy plně k dispozici. Kromě toho trh znervózňovaly realistické obavy, jestli by vůbec EU byla schopna záchranu těchto dvou velkých ekonomik financovat. K těmto obavám notně přispívala zjevně klesající ochota voličů především v Německu nafukovat další a další záchranné polštáře. V této situaci vstoupil na scénu prezident Evropské centrální banky (ECB) Mario Draghi a svým příslibem, že ECB nedopustí rozpad eurozóny „za žádnou cenu“, podpořeným náčrtem nového záchranného programu OMT (Open Market Operations), se mu podařilo zlomit negativní naladění finančních trhů. Přestože se od té doby situace nevyvíjela vždy hladce – například kvůli německým námitkám proti programu OMT –, trend ke stabilizaci jednoznačně převládl a do značné míry trvá dodnes.

PŘÍČINY A NÁSLEDKY

Aktuální situaci v EU ovlivňuje dominantně především pomalý a nerovnoměrný postup zotavování jednotlivých ekonomik po krizích a v menší míře opět se vynořivší problém s Řeckem. Příčin přetrvávající mizerné výkonnosti ekonomik je celá řada a mnoho z nich je chronických, existovaly už dlouho před krizemi a jen vystupňovaly a urychlily

Populistická strana Syriza na začátku letošního roku vyhrála předčasné volby v Řecku a po sestavení vlády se prakticky ihned pustila do realizace svého předvolebního programu, který je ovšem neslučitelný s podmínkami pomoci od EU a Mezinárodního měnového fondu (MMF).

Řecká situace může silně ovlivnit vývoj v dalších státech na jihu Evropy, především v kriticky důležitých Itálii a Španělsku. V obou se těší značné podpoře voličů nové populistické strany podobné řecké Syrize.

jejich účinky. Některé jsou objektivní a v různé míře zasahují všechny vyspělé státy. Jde především o demografický vývoj, tedy klesající počet dětí a posun průměrného věku obyvatelstva nahoru. To ovlivňuje ekonomiky hluboce a systematicky. Mění se struktura spotřeby, ta má tendenci klesat a tendenci k růstu mají úspory. Klesá ochota a odvaha k inovacím, roste opatrnost a konzervativnost ve společnosti. To se projevuje v menší ochotě k přijímání změn. V Evropě lze jako typický příklad uvést iracionální odpor k tzv. geneticky modifikovaným potravinám, ke kterému nejsou žádné vědecky doložené důvody. Výsledkem je snižující se tempo růstu produktivity práce, což spolu s nižší populační dynamikou vede k podstatnému poklesu potenciálního tempa růstu ekonomiky. Ruku v ruce s důsledky negativního demografického vývoje jdou dlouhodobé důsledky modelu evropského sociálního státu. Kombinace nízké mobility a obecně nepružnosti pracovní síly a obecně vysokých nároků společnosti zvyklé na rozsáhlé a pohodlné sociální sítě vede k sociálnímu napětí a následně politické nestabilitě. Ta se projevuje vznikem a masovým přijetím silně populistických stran. Podobné tendence jsou ve větší nebo menší míře patrné v celé Evropě, nejvýrazněji ovšem ve Středomoří. A v obzvláště vyhraněné podobě v Řecku, které se po dočasném uklidnění opět stává centrem krize.

BUDOUCNOST V RUKOU POLITIKŮ

Čerstvé vystupňování problémů kolem Řecka souvisí s už výše zmíněným posunem politických preferencí k novým populistickým stranám, v řeckém případě konkrétně ke straně Syriza. Ta na začátku letošního roku vyhrála předčasné volby a po sestavení vlády se prakticky ihned pustila do realizace svého předvolebního programu, který je ovšem neslučitelný s podmínkami pomoci, jíž se Řecku dostalo od EU a Mezinárodního měnového fondu (MMF). Situace je akutně vyhraněná především kvůli tomu, že na konci února dobíhá aktuální kolo finanční pomoci, a pokud se Řecko nedohodne se svými věřiteli, hrozí mu bezprostředně insolvence. Nelehká jednání jsou v plném proudu a zatím je jasné pouze to, že budou obtížná a negativní výsledek – až po vystoupení Řecka z eurozóny – se v žádném případě nedá vyloučit. Pokud by skutečně Řecko z eurozóny odešlo, pak lze v EU očekávat krátkodobé negativní důsledky s nejistou intenzitou. Ani pokud se Řecko v eurozóně udrží, nebude to znamenat konec problémů, pouze vyřešení jedné z akutních krizí, a to pravděpodobně opět jen přechodně.

TICHÁ POŠTA NA JIHU EVROPY

Řecká situace může silně ovlivnit vývoj v dalších státech na jihu Evropy, především v kriticky důležitých Itálii a Španělsku. V obou se těší značné

podpoře voličů nové populistické strany podobné řecké Syrize. Ve Španělsku se na podzim konají parlamentní volby a místní ekvivalent Syrize, strana Podemos, se v průzkumech momentálně umísťuje v jejich čele. Problémem pak nejsou jen důsledky vítězství podobných stran pro domácí politiku, ale také s tím související růst napětí a rozporů v eurozóně. Jde jen o další potenciální vystupňování rozporů, které už po nějakou dobu existují. Na jedné straně stojí Německo jako bohatý a úspěšný stát a na druhé straně nejen jih Evropy, ale například také klíčově důležitá Francie (druhá největší ekonomika eurozóny). Německo usiluje o stabilitu a disciplinované dodržování dohodnutých pravidel (která ovšem samo v průběhu minulého desetiletí porušovalo), Francie klade důraz na větší flexibilitu a sociální přijatelnost hospodářských politik. Německá stanoviska jsou na jednu stranu občas skutečně až příliš nepružná, postojové reprezentované Francií však na druhou stranu vedou jen k prodlužování zjevně dlouhodobě neudržitelného modelu. Evropa se potýká s řadou výzev a jejich jediným realistickým řešením jsou hluboké strukturální reformy, které Evropě umožní přizpůsobit se měnící se situaci. To, zda budou evropská politika při hledání těchto strukturálních reforem schopni najít shodu a nakolik budou tyto nezbytné strukturální reformy odrážet skutečné potřeby, rozhodne o budoucnosti EU.

Kdo říká, že se na hraní s telefonem nedá vydělat?

I díky akciím Apple vynesla pravidelná investice do fondu Top Stocks 15,78 % ročně.

Správný fond poznáte ne podle slibů, ale podle skutečných výnosů. Podílový fond Top Stocks stabilně přináší už řadu let mimořádně vysoké zhodnocení. Neváhejte se o výhodách investování poradit na jakékoli pobočce BLUE.

Ján Hájek
portfolio manažer
fondu Top Stocks

Nový standard
osobního bankovníctví

blue

*Údaje k 28. 2. 2015, pravidelná měsíční investice za období od 28. 8. 2006 do 28. 2. 2015. Výnos jednorázové investice do fondu ISČS Top Stocks za posledních 5 let byl 19,77 % ročně. Hodnota investované částky a výnos z ní může stoupat i klesat, přičemž není zaručena návratnost původně investované částky. Minulá výkonnost nezaručuje výkonnost budoucí. Více najdete na www.investicnicentrum.cz/topstocks.

Sedm *statečných*

Co má společného western z mexického příhraničí a ostrovy ležící nějakých tři sta kilometrů od Afriky? Kromě toho, že je „Kanárů“ sedm (dalších devět je pustých), jsou stejně proslulé jako film s Charlesem Bronsonem a Stevem McQueenem. I scénář pobytu je předem jasný – ubytovat se v pětihvězdičkovém all inclusive hotelu a týden chytat sluneční paprsky u bazénu s vyhřívanou vodou, případně na pláži.

Příroda Kanárských ostrovů nabízí nejen fascinující barevnost, ale i zajímavé tvary, které se v jednotlivých plánech vrství za sebou a dodávají místu hloubku a dynamiku.

Unikátní příroda Kanárských ostrovů je často tvořena vulkanickými pohořími, která dosahují nečekaných výšek. Najdete tam i nejvyšší bod celého Španělska Pico del Teide.

V NP Timanfaya na ostrově Lanzarote se lze pohybovat pouze v autokarech, které s návštěvníky absolvují pravidelné okružní jízdy. Pohledy jako z povrchu Měsíce si tak užíváte jen přes okénko autobusu.

S kanárky nemají Kanárské ostrovy nic společného. Jejich jméno pochází z latinského slova canis čili pes. Těch zde totiž našla výprava numidského krále Juby II. v prvním století před naším letopočtem bezpočet.

To druhé platí hlavně pro písčité břehy Gran Canarie a surfaři i kiterý oblíbené Fuerteventury. Zbytek ostrovů nezapře sopečný původ ani v místech, kde jejich břehy omývají vlny Atlantiku. Sprška bílé pěny postříkává pláže s písekem černým jak kominíkový saze, které se nesměle krčí uprostřed ztuhlé lávy. Zvrášením připomíná olovo lité o Vánocích. Dá se z ní vyčíst nejen fascinující minulost Kanárských ostrovů, ale i jejich budoucnost navždy spojená s turistickým ruchem. Jednoho krásného dne – kterých je na souostroví většina v roce – zahodili domorodci pracující na kamenitých políčkách motyky a roztrhané kalhoty vyměnili za elegantní uniformy číšníků roznášejících v restauracích pivo a víno. U každého z ostrovů nastala ta chvíle v jiném roce, ale následující vývoj byl navlas stejný. Nastoupilo budování hotelových komplexů připomínajících lidská mraveniště, kde můžete zapomenout na každodenní starosti, ovšem i na to, že byste něco z vlastních Kanárských ostrovů viděli. Jde to ale i jinak, jak jsme se přesvědčili na vlastní oči (a nohy) na Tenerife, Lanzarote a Fuerteventuře.

(SKORO) JAKO V AMERICĚ

Tenerife je největší z místních ostrovů, přesto je lze až intimně poznat během pár dní. S překvapením zjistíte, že má dvě – naprosto odlišné – tváře. Na jihu je prašné a vyprahlé, s výjimkou uměle zavlažovaných hotelových zahrad na dohled od letiště královny Sofie. Roztahují se hlavně u Playa de las Americas a připomínají hlavní bulvár v Las Vegas. Na severu ostrova máte pro změnu pocit, že jste kdesi u Středomořího moře. Nad příjemnými městečky

Puerto de la Cruz a Los Realejos se tyčí zelené hradby voňavých borovicových lesů nasávajících vláhu z pasátových větrů. Přikrývá je peřina mraků a teprve nad ní vystupuje nejvyšší hora Španělska, Pico del Teide. Tento vulkán připomíná tvarem dámské řadro, které si můžete i ve vši slušnosti „osahat“. K tomu však potřebujete písemné povolení správy národního parku, která výstup do 3 718 metrů nad mořem limituje 150 osobami na den. Zbytek turistů se musí smířit „jen“ s fascinujícími pohledy z plošiny La Ramboleta o 160 metrů níž, na které končí i lanovka.

JAK VYZRÁT NA SLIČNOU TEIDE

Jako na každou ženu. Vytrvale a s úsměvem, nejlépe brzy po ránu, když je ještě rozespálá. Z jihu i severu ostrova to trvá na místa připomínající měsíční krajinu asi hodinu jízdy. Na výpravu k Pico del Teide vyrazte tak do osmi hodin, později byste marně soupeřili s jejími dalšími „nápadníky“. I tak to bude boj. Také autobus heká do kopce a ze stoosmdesátistupňových zatáček se mu točí hlava. Jen řidička, která všechny při nástupu ubezpečila, že její pasažéři nikdy nezvracejí, je v pohodě. Přežvykuje párátka, na kterém měla napíchnutou olivu, a občas jukne do zrcátka. To když se v zatáčce nevytočí a musí si couvnout. Kolmým stoupáním protrhnete pásku utkanou z mlhy a konečně se zase svezete do vodorovné polohy. Okolní dvacetikilometrová čedičová mísa Las Cañadas poblíkáva rezavohnědými odstíny, které se míchají s rudou barvou slunečních paprsků a rumělkou železitých hornin. Skály v protisvětle nabývají pohádkových tvarů, silnice

Sopečné výbuchy a černé lávové pláže. Na každém kroku se připomíná vulkanická historie i současnost Kanárských ostrovů.

Malebné městečko Garachico leží na úpatí sopky Montana Negra, přibližně 80 kilometrů od letiště Reina Sofia a asi 60 kilometrů od hlavního města Tenerife – Santa Cruz.

SVĚT NA DLANI

připomíná tu z Monument Valley v Arizoně. Napravo se mihne záblesk Utahu, nalevo plošina připomínající tu, na níž spadlo u Roswellu UFO. A před námi je... parkoviště. Kabinka lanovky pojme jen dvacítku lidí a houpavá cesta dává tušit, že nahoře bude větrno. A taky o dobrých 15 °C méně. Na kratasy tak přijdou dlouhé kalhoty, na triko mikina a bunda. Stezka je dlážděná kameny, takže žádný výstup v lávové suti, kde uděláte krok nahoru a popojedete metr a půl dolů. Otáčíte hlavu za podivnými tvary místních divizen zvaných tajinaste rojo, které dorůstají až tři metrů, a najednou dostanete ránu do nosu – o silný zážitek se postarají sirnaté výpary unikající z břicha vulkánu. Naposledy se rozohnil v roce 1909, ale to neznamená, že to bylo opravdu naposledy.

O VŠEM ROZHODUJÍ MINUTY

Stačila hodina a na parkovišti se dějí věci. V místě, kde jsme vcházeli do budovy lanovky, se klikatí ocas lidského hada dlouhý tři sta metrů. Čekání je v útočícím vedru úmorné. Stejně to vypadá o pár set metrů níž. Tam, kde si máte vychutnat zajímavé skalní formace, se pinoží barevné tečky zoufalého fotografa, který chtěl zachytit vrásnění lávy, a teď by šlo líp vyfotografovat jeho zvrásněné čelo. Masy turistů se valí jako láva, někteří jedou na dromedárech. U vjezdu do vulkanického parku Timanfaya, tentokrát už pro změnu na ostrově Lanzarote, to díky tomu vypadá jako ve starém Egyptě: dvě stě dvacet dromedárů má na každém boku v koši jednoho turistu, kterého za deset eur provedou malou procházkou. Okruhem se odlouďají

šestkrát, čímž si denně „vydělají“ skoro sedmadvacet tisíc eur.

A ŽIVOT ŠELV GARACHICU DÁL

Ale zpět na Tenerife. Městečko Garachico, kdysi nejbohatší na ostrově, má pohnutou historii. Až do května roku 1706 si žilo spokojeným životem, než se hora Trabajo, tyčící se nad ním, rozplakala. Lávové slzy tekly stráněmi a braly s sebou stromy i domy. Záplava pohřbila většinu starého města, zastavilo ji až moře. Zátoka, kde kotvily lodě s cukrovou třtinou, vínem a otroky, během pár hodin navždy zmizela a na jejím místě zůstala šedivá hmota, na kterou vlny vztekle dorážejí, ale rozpustit ji nedokážou. V mělkých přírodních jezírkách zvaných El Caletón se cachtají už jen malé děti. Většina přeživších obyvatel odplula do Nového světa, na ostrově však nechala srdce. Připomíná to socha čňející vysoko nad zátokou. V plechové hrudi má vyhlodaný otvor, průzorem je vidět až na horizont.

Garachico ztratilo význam, ale uličky, které z něj zbyly, si dodnes uchovaly středověkou atmosféru a příjemný stín. Netřeba chodit podle mapy, určité se neztratíte, bloky domů na sebe navazují v pravých úhlech. Než zkoumat historii každé budovy, nechte se vést pocitů – mazlit se pohledem s barevnými stěnami, polaskat v dlaní mosazné kliky a klepadla. Kroky vás dříve či později zavedou podél kláštera svatého Františka až k hotelu El Roque. Za tlustými zdmi původně panského sídla je skryto místo, kde zapomenete na celý svět. Při rekonstrukci objektu používali jen původní materiály, aby budova co nejlépe zapadla do starého města. Ostatně celé ho

Ostrov Tenerife je proslulý nedávnou vulkanickou činností. Láva z hory Trabajo v roce 1706 pohřbila většinu tehdy nejbohatšího města Garachico. Uličky, které z něj zbyly, si dodnes uchovaly středověkou atmosféru a příjemný stín.

SVĚT NA DLANI

Až začnete přemýšlet o tom, co dovézt jako suvenýr svým blízkým, zvažte místní „sopečné víno“. V oblasti La Gería se pěstuje unikátním způsobem.

Tmavý lávový štěrkek možná vypadá smutně, ale pomáhá zadržovat rosu a vůbec částky pitné vody, které není na Lanzarote nikdy dost. Ta slaná je naopak všude okolo, kam jen se podíváte... a slouží k zábavě turistů i obživě místních obyvatel.

Ize přehlédnout z apartmánu v boční věži kousek nad vyhříváním bazénem. Je to opak moderních komplexů na jižním pobřeží, i luxus zde má jiný nádech a hluboké ticho je největším pokladem. Majitelé hotelu se k vám chovají jako k přátelům, kteří zavítali na návštěvu, a ti, kteří se zde jednou ubytovali, se vracejí rok co rok. Včetně několika českých rodin. Ty oceňují i blízké golfové hřiště, osmnáctijamkové Severiano Ballesteros.

KAVA JE SKVĚLÉ VÍNO

„Dáme si kávu?“ zaslechnete možná kdesi v hotelu zvědavý dotaz. Nejde však o teplý černý nápoj, ale vychlazený zlatavý bublinkový mok. O období šampaňského, které se na území španělského království vyrábí pod názvem cava. Na Kanárských ostrovech bystře našli možná tolik vinařství, co u nás na Moravě. V lávové půdě se totiž daří odrůdám révy, které jinde nenajdete – negramolu, sabru, bujariiegz či almuñecu. Nejznámější je ale malvazské víno původem z Řecka. Připomíná silný likér s příchutí sherry a portského.

Chuť, barva a jiskra vín z Kanárských ostrovů okouzly už v minulosti některé mistry pera natolik, že je zakomponovali do svých děl. Namátkou jmenujme Williama Shakespeara, Waltera Scotta, Lorda Byrona, Roberta Louise Stevensona. Ale zmínku si zaslouží i místa, kde se víno pěstuje. Například pláně La Gería na Lanzarote. Kamenné zídky na ploše přes pět tisíc hektarů připomínají nájezd tisíců tureckých srpků měsíce a chrání keřky před silným větrem. Při pohledu v dál vytvářejí taková panoramata, že se dostaly až na seznam památek UNESCO a jejich velkoformátové fotografie

pak do Muzea moderního umění v New Yorku.

S ĎÁBLÍKEM V PATÁCH

Postavička pekelného divocha, která je vyobrazena na upomínkových předmětech z Lanzarote, je spíš roztomilá, než aby naháněla strach. Symbol Národního parku Timanfaya v místních Ohňových horách má málo společného s běsněním živlů v 19. století, které pokryly dvě třetiny ostrova až deset metrů vysokou vrstvou lávy a pohřbily vše živé. Při návštěvě parku vás obejmě obřadní ticho. Není zlověstné, ale fascinující a uklidňující. V okolních sceneriích se natáčela například původní Planeta opic... Z autobusů se bohužel nesmí vystupovat, a hromadné cvakání fotoaparátů tak probíhá výhradně přes jejich kouřová skla. Ale i tak si uvědomíte, že láva není mrtvá – z tmavé země se tlačí ke slunci malé, jasně zelené rostlinky.

Ještě kontrastněji se na černém podloží vyjímají bělostné stavby Césara Manriquea (1919–1992). Architekta, který díky přátelství s guvernérem ostrova prosadil, že na Lanzarote nesmějí vyrůst žádné výškové budovy. Všechny domy – i jeho rodný v Taro de Tahiche – mají bílou omítku a harmonický černobílý obraz může být ozvláštněn pouze jiným odstínem dveřních a okenních ráků. Ve vnitrozemí bývají zelené a hnědé, u moře pak modré. Manrique se v průběhu desítek let zasloužil i o výstavbu většiny místních turistických atrakcí. A také o pokácení billboardů podél cest. Ať už jedete na „jeho“ Mirador del Río, odkud je vidět málo obydlený ostrov La Graciosa, nebo do překrásné kaktusové zahrady zbudované ze starého kamenolomu, můžete se volně rozhlížet po kraji. Ostrov má z celého

Španělska nejlepší silniční infrastrukturu, takže se nabízí i pro poznávání na kole. Půjčoven byste tu našli bezpočet a je to další model, který popírá zaběhlou představu, že na „Kanářech“ lze tak maximálně polehávat u hotelového bazénu.

VÍTR DO PLACHET

Blondatý modroooký normanský šlechtic Jean de Béthencourt se živil nepřilíš šlechtetně – lovem otroků. Když vyplenil severoafrické pobřeží, vydal se dále na západ, kde měla dle předpovědi astrologů ležet neznámá země. A tak se roku 1402 dostal k souostroví nazývanému dnes Kanárské. Nejprve objevil malé ostrůvky Alegranza (Radost) a Graciosa (Krásná), pak přišla Fuerteventura (Velké Dobrodružství), Tenerife, Lanzarote a další. Na sedmdesát let se Béthencourt stal jejich poručíkem, jak mu to stvrdil i kastilský král Jindřich III. Následně ostrovy opět připadly pod španělskou korunu, mají totiž strategickou polohu – v jejich přístavech naposledy kotvily lodě před dlouhými zaoceánskými plavbami a zásoby tu nabíral i Kryštof Kolumbus...

Dnes stojí Kanárské ostrovy spíš než na začátku cesty na jejím konci, i když takový průměr neplatí pro vyznavače kytu a surfingu na Fuerteventuře, tvořící spolu s ostrovy Lanzarote a Gran Canaria provincií Las Palmas. Každý den chytají opálení svalovci vítr do plachet a vyrážejí k obzoru jako dávní mořeplavci. A večer se vracejí k pobřeží ostrova, na němž dodnes žije více koz než lidí a které je symbolem klidu a bezpečí. V hospůdkách popíjejí vychlazené pivo a vyprávějí si s úsměvem o všem, co zažili. Ne nadarmo se ostrovům říkalo už ve středověku Fortuna Insulae – Šťastné ostrovy.

Chuť, barva a jiskra vín z Kanárských ostrovů okouzly už v minulosti některé mistry pera natolik, že je zakomponovali do svých děl.

Text **Darina Sieglóvá** Fotografie **archiv**

Za malou španělskou tapas restaurací musíte až do Mariánských Lázní, ten výlet ale stojí za to! Rázem se totiž přenesete do úplně jiného světa – nejen jídlo, ale i obsluha a vína jsou tu naprosto skvělá a hostit vás tu budou se stejnou jižanskou srdečností jako kdekoli u moře.

Španělské rytmy v Mariánských Lázních

Tapas restauraci Medité najdete na Hlavní třídě 7 v nenápadném, pěkně upraveném domě pískové barvy. Uvnitř je jen pár stolečků, a když počasí dovolí, rozšíří se jejich počet o sezení na zahrádce. Zvláště na večere je dobré udělat si rezervaci, na ty víkendové i několik dnů předem. Tohle místo je totiž vyhlášené široko daleko. A není se čemu divit, vaří tu i obsluhují srdcem. Pro mne byla večere v Medité rozhodně jedním z nejgastro zážitků loňského roku!

Výběr z menu v Medité je o to jednodušší, že jde o tapas restauraci. Tapas jsou malé porce různých jídel, typicky předkrmů, nebo spíše pochoutek, jako třeba olivy se sýrem či pečené švestky v sušené šunce či slanině. Ale jako tapas se podávají i teplá jídla: pomalu dušené hovězí nebo třeba smažené kalamáry. Pokud patříte mezi ty, kteří by v každé restauraci nejraději ochutnali půl jídelního lístku, zde si přijdete na své. Počítejte také s tím, že tapas jsou určena k tomu, abyste se o ně podělili, mají povzbuzovat konverzaci u stolu, ať už to bude o tom, co právě jíte, anebo budete tlachat jen tak o životě.

Než se ale do menu začtete, projděte si aktuální nabídku specialit na velkém zrcadle hned vedle vchodu. A nebo požádejte číšníky, ať vám ji představí. O jídle tu vědí všechno a nabídku vám dokážou přednést jako lyrickou báseň. Klidně se zcela svěřte do péče personálu: budou vás hýčkat, snesou vám modré z nebe a na stůl ty nejlepší lahůdky vašim chutím přesně na míru. Už dlouho jsem v restauraci

nezažila tak příjemnou, pozornou, milou a rychlou obsluhu, která má menu dokonale v malíčku.

Ze studených tapas určitě nesmíte vynechat „Tapeñad z černých oliv, sušených rajčátek a čerstvé petrželky“ ani „Variaci domácích marinovaných oliv s čerstvými bylinkami a pomerančovou kůrou“. Výhodou tapas je, že zatímco ochutnáváte jedno, můžete stále vybírat a objednávat další a další, přesně podle momentálního rozložení vašich chutí. Z těch teplých si určitě objednejte španělskou tortillu („Tortilla Española“) – i tak jednoduchý kousek vás tady mile potěší svou propracovaností. Za ochutnání stojí i lilkové závitky plněné hříbkovou nádivkou, které ukonejší i velký hlad – přestože jde o malou porci, jsou velmi syté.

Nejvíce pozornosti ale věnujte rybám a masu. Krevety na sádlo jsou tu vyhlášené a patří mezi jídla, která si tu prostě dát musíte. Přinesou je v malé, rozpálené misticce, kdy sádlo ještě syčí a bublá a celé to voní tak, že budete mít co dělat, abyste vydrželi a o horké si nespálili jazyk. A i když jde o sádlo, věřte, že ho chlebem vyjíte do poslední kapky. Nasáklé krevetami, česnekem a čili je totiž neodolatelné. Ochutnat byste měli i „Angulas al ajillo“, tedy malinké pečené úhoře s krevetkami, česnekem, chilli a petrželkou, a výborné jsou i restované kalamáry s čerstvou rukolou, dochucené sofritem z cherry rajčátek. Z masových teplých tapas jsou hodny doporučení grilované filéované iberské

vepřové s hráškovým pyré či konfitovaná hovězí líčka, která se doslova rozplývají na jazyku.

Zapomeňte pro jednu na sladké a celé menu, které se sluší doprovázet dobrým vínem, zakončete sklenkou portského nebo klidně i něčeho ostřejšího na vytrávení. A pak si dejte romantickou procházku po noční kolonádě. Při ní můžete klidně pokračovat v rozběhnuté konverzaci o životě a dobrém jídle...

P.S. U Medité pohodlně zaparkujete, a to na parkovišti hned vedle restaurace. A pokud nebudete mít zamlouvanou postel v žádném z mariánskolázeňských hotelů, v Medité vám ubytování rádi zařídí. To kdybyste se chtěli zdržet v jejich skvělém sklípku...

Elegantní moderní interiér umocňuje zážitek v duchu svěží středomořské atmosféry.

V říjnových zátěžových testech uspěly i zahraniční banky, které jsou majoritními vlastníky velkých českých bankovních institucí.

Když se kácí les, létají třísky. Pokud se objeví potíže v ekonomice, první „na ráně“ jsou vždy banky. Znovu to potvrdila finanční krize, k níž došlo v letech 2008 až 2009. Evropa i Česká republika proto od té doby zkoumají odolnost bankovních, případně dalších finančních institucí vůči recesi pomocí takzvaných zátěžových neboli stress testů.

Zátěžové testy bank snižují riziko krize

Ty mají ověřit reálnou výši i kvalitu aktiv bank a díky simulacím posoudit, jak by si vedly v recesi. A zda tedy některé ze zkoumaných institucí nemohou mít problémy a nepotřebují navýšit kapitál.

K prohloubení finanční krize totiž výrazně přispěly obavy, co se skrývá v aktivech bank. Zda nemají ve skříni schovaného pomyslného kostlivce, který by je stáhl do záhuby a mohl zvýšit nejistotu na trzích.

Výsledky říjnových zátěžových testů publikované Evropskou centrální bankou (ECB) ukázaly, že si banky v Evropské měnové unii vedou lépe, než se čekalo. Uspěly i zahraniční banky, které jsou majoritními vlastníky velkých českých bankovních institucí. Těch se totiž prověrka ECB kvůli tomu, že Česká republika dosud nepřijala euro, netýkala. Odolnost našich bank vůči recesi a kvalitu jejich aktiv ovšem řadu let zkoumá Česká národní banka (ČNB) a výsledky jejich testů potvrzují, že je český bankovní sektor stabilní.

Text František Mašek, Hospodářské noviny Fotografie I23RF

OBNOVENÁ DŮVĚRA INVESTORŮ

Pro investory či klienty evropských či domácích bank představují výsledky stress testů velmi dobrou zprávu. Testy ovšem zároveň vypovídají také o tom, že 25 z téměř 130 testovaných bank potřebuje podle Evropské centrální banky a Evropského bankovního úřadu k překonání simulované tříleté recese kapitál ve výši 25 miliard eur. Dvanáct bank, které testy neprošly, si již přitom podle Evropské centrální banky od konce loňského roku chybějících 15 miliard eur na potřebné navýšení kapitálu obstaralo. Zbývajících třináct muselo ECB sdělit, jak získají chybějící finanční prostředky ve výši deseti miliard eur.

Nikoho asi příliš nepřekvapí, že nejhůře dopadly banky v Itálii, Řecku a na Kypru. Vůbec nejvíce kapitálu ve výši 2,1 miliardy eur musela doplnit třetí největší italská banka a zároveň nejstarší bankovní dům na světě, Monte dei Paschi di Siena.

Zátěžové testy simulovaly tři roky trvající recesi. Jejich výsledky pomohly obnovit důvěru investorů v evropský bankovní systém, o jehož zdraví se od skončení finanční krize stále pochybovalo. Zejména v zemích, jako jsou Řecko, Itálie, Španělsko a Portugalsko. Ekonomickému oživení by tedy neměla bránit žádná omezení při nabídce úvěrů.

Určité spory se ovšem vedou o důvěryhodnost těchto testů. Zatímco viceprezident ECB Vítor Constâncio označil kontrolu aktiv za dosti přísnou, agentura Reuters ocenila celkové výsledky, upozornila však, že evropskému bankovnímu sektoru uškodila odhalení dodatečných špatných úvěrů a skrytých ztrát, které mohou snížit budoucí zisky.

Podle Reuters například testy ukázaly, že by měly banky překlasifikovat úvěry ve výši 136 miliard eur ze splácených na nespácené. Z testů také vyplynulo, že by měly bankovní domy k zohlednění svých reálných aktiv odepsat dalších 47,5 miliardy eur.

Přínosem jsou na druhé straně spolehlivé informace o situaci v evropském bankovním sektoru. Nejde o první stress testy bank působících v Evropské měnové unii. V roce 2011 neuspěla podle amerického listu Wall Street Journal dvacítka

z devadesáti zkoumaných bank – podle výsledků testů měly doplnit svůj kapitál o 26,8 miliardy eur. O rok dříve pak testováním neprošlo sedm z 91 prověřovaných institucí, které potřebovaly zvýšit objem aktiv o 3,5 miliardy eur.

POTĚŠITELNÉ VÝSLEDKY ČESKÝCH BANK

Český bankovní sektor Evropská centrální banka do přijetí eura nehodnotí. Od roku 2010 však tuzemské finanční ústavy v rámci zátěžových testů posuzuje Česká národní banka. Jejich poslední výsledky, zveřejněné loni v prosinci, znovu potvrzují, že jsou naše banky stabilní. Zátěžové testy vycházely z údajů ke konci třetího čtvrtletí loňského roku a potvrdily dostatečnou odolnost bankovního sektoru vůči možným negativním šokům.

Kapitálová vybavenost českého bankovníctví výrazně přesahuje osmiprocentní regulační minimum, a to i v případě hypotetického scénáře, kdy by silně poklesla ekonomická aktivita v České republice i v zahraničí. Hlavní příčinou, proč jsou banky tak odolné vůči negativním vlivům, je podle centrální banky jejich vysoká kapitálová přiměřenost, která koncem loňského září přesáhla 18 procent.

Podobně jako Evropská centrální banka také ČNB pravidelně prověřuje prostřednictvím zátěžových testů dopady výrazně nepříznivých scénářů budoucího vývoje ekonomiky do domácího bankovního sektoru v horizontu následujících tří let. Při hodnocení odolnosti bankovního sektoru byl testován dopad budoucího ekonomického vývoje na základě základního a zátěžového scénáře podle vybraných proměnných ukazatelů, které charakterizují zdraví bankovního sektoru.

Základní scénář vycházel z oficiální listopadové makroekonomické prognózy ČNB, podle níž letos a příští rok poroste česká ekonomika díky vyšší domácí i zahraniční poptávce o 2,5 procenta. V roce 2016 by pak mělo dojít ke zrychlení ekonomického růstu na 2,8 procenta. Míra nezaměstnanosti měla koncem loňského roku dosáhnout asi 6,3 procenta a od letoška by měla pomalu klesat. Vzhledem

k růstu ekonomické aktivity by se měla letos míra inflace postupně zvyšovat a v roce 2016 by dosáhla ke dvouprocentnímu inflačnímu cíli ČNB.

Zátěžový scénář „Evropa v deflaci“ předpokládá konec oživení v eurozóně a výrazné snížení ekonomické aktivity v Evropské unii. Kvůli poklesu zahraniční poptávky by se česká ekonomika vrátila do recese, což by vedlo k opětovnému odkládání spotřeby u domácností a investic podniků. Útlum zahraniční a posléze i domácí poptávky by vedl k citelnému propadu ekonomické aktivity v České republice v tříletém horizontu a způsobil by recesi ve tvaru V. Ta je charakterizována jako krátká, prudká a mělká. Zároveň by došlo k takzvané dluhové deflaci, kdy by se po snížení ekonomické aktivity, růstu nezaměstnanosti a poklesu mezd kvůli cenové deflaci výrazně zvýšil dluh soukromého sektoru. Potiže reálného sektoru by se projevil i ve finančním sektoru, který by zaznamenal značné úvěrové ztráty a citelný pokles zisků.

Pro český bankovní sektor je podle výsledků stress testů největším problémem úvěrové riziko. Ačkoli by byl bankovní sektor oslaben nižšími zisky a v zátěžovém scénáři vysokými úvěrovými ztrátami, v obou případech by zůstal jako celek stabilní. V základním scénáři ČNB by se nicméně dostaly tři banky, na které připadají asi dvě procenta aktiv bankovního sektoru, do situace, kdy by měly potíže s kapitálovou přiměřeností. To znamená, že by musely v budoucnu upravit svůj obchodní model nebo doplnit základní kapitál.

Při scénáři, kdy by Evropa čelila deflaci, by bankovní sektor vykázal ztrátu. S nízkou kapitálovou přiměřeností by mělo potíže jedenáct bank. Kvůli dosažení kapitálové přiměřenosti na regulátorem požadovaných osm procent by musely banky působící na českém trhu (bez zahraničních poboček) zvýšit kapitál asi o 15 miliard korun. Z hlediska velikosti sektoru ale stále nejde o hodnotu, která by výrazně ohrozila jeho stabilitu, uzavírá ČNB.

V roce 2011 neuspěla podle amerického listu Wall Street Journal dvacítka z devadesáti zkoumaných bank – podle výsledků testů měly doplnit svůj kapitál o 26,8 miliardy eur. O rok dříve pak testováním neprošlo sedm z 91 prověřovaných institucí, které potřebovaly zvýšit objem aktiv o 3,5 miliardy eur.

Názor Anny Wintourové rozhoduje o osudu módních návrhářů, kolekcí i modelek stejně spolehlivě jako kdysi imperátorův palec v aréně.

Ženy sedmé velmoci

Text **Pavlna Zelníčková**
Fotografie **Profimedia**

V podzimním čísle byla řeč o osobnostech, jež vládnu království ženské krásy. O jejich úspěchu však nerozhodují jen čísla – prodeje, obraty, zisky –, ale také mediální obraz, jímž jsou jejich produkty, služby i příběhy vnímány. Dáma, jež třímá oteže úspěchu jedinců stejně jako nadnárodních značek ve světě módy a souvisejícího byznysu, opustila školní lavice již v šestnácti letech. Traduje se, že důvodem byl spor o délku sukně školní uniformy. Dnes stačí Anně Wintourové jediný pohled, aby nejslavnější návrháři stanuli na výsluní, nebo naopak skončili v propadlišti dějin. Tušila *Anna Wintourová* (*1949), když před pětácti lety nastupovala do lifestylového magazínu *Harper's & Queen*, že se do pár let stane arbitrem rozhodujícím o budoucnosti módních kolekcí stejně jistě jako kdysi imperátorův palec v aréně? Rodilá Londýňanka střední školu nikdy nedokončila, nedá se však tvrdit, že by do světa médií vstupovala profesí zcela nepolibena. V rodině má hned několik novinářů, sama ale už v mládí vyšší vzdělání v oboru zavrhlá: „K čemu učení? Módu buď znáš, nebo ne!“ A stejně dokázala vybudovat jednu z nejúchvatnějších kariér v módní žurnalistice – od *Harper's* postupně až do londýnské redakce vlivného magazínu *Vogue*, jehož hodnotami zavířila jak letní vichřice. Z Londýna pak byl jen krůček do Mekky fashion průmyslu – New Yorku, kde v čele místní edice *Vogue* opět provedla zásadní rošádu mezi zaměstnanci, obchodními partnery a zavedenými pořádky. I na našem konci světa většina z nás někdy spatřila fotografie přísné, velmi stylové dámy v úzké sukni pod kolena, s mikádem s rovnou ofinou, černými brýlemi a otevřenými univerzálními tělovými lodičkami (jsou od *Manolo Blahnika* a *Anna* si již po léta nechává šít na míru stále stejný střih i barvu). Od roku 2013 zastává *Anna Wintourová* post kreativní ředitelky celého vydavatelství *Condé Nast*. Zapřísáhla abstinentka a milovnice „všeho od *Apple*“, která se nikdy nebála riskovat a vždy dala hlavně na vlastní instinkt, si svou komplikovanou povahou získává oddané ctitele stejně jako zaryté

nepřátele nejen v módní branži. Pro svou lásku ke kožešinám je trvalým terčem útoků ochránců zvířat. Na druhou stranu její dobročinné aktivity pomáhají na řadě míst: ať už jde o podporu boje proti AIDS, nebo třeba pomoc pozůstalým po zářijovém útoku.

Většina z nás samozřejmě módní žurnál *Vogue* zná, aniž ho třeba držela v rukou. Je ale ještě jeden titul věnující se módě, který byl svého času v tuzemsku mnohem proslulejší a o němž se kdysi byly Češky ochotny i poprat. Díky tomu, že zakladatelka a majitelka magazínu *Aenne Burdová* (1909–2005, vlastním jménem *Anna Magdalene Burda*) doplňovala výtisky i souborem střihů, mohly české a slovenské ženy vlastníma rukama „zašít“ díru na trhu s uniformní socialistickou konfekcí samy. Inspiraci v něm hledali i profesionálové z oboru. *Aenne Burdová* po válce převzala malé vydavatelství a proměnila ho v jedno z největších na světě... Zní to jako pohádka, na jejím počátku však vlastně stála jedna nevěra. *Aennin* manžel financoval prodělečné módní vydavatelství své milenký. Situace pomalu hrozila rozvodem, jež však pan *Burda* zažehnal tím, že nechal svoji ženu toto vydavatelství i s téměř padesátkou zaměstnanců převzít. Od realizace převratného obchodního nápadu vkládat do časopisu archy se vzory střihů náklad časopisu raketově stoupal. Dnes *Burda* vychází ve stovce zemí v překladu do sedmnácti jazyků. Legenda ženské módy prý nepřijímala ráda kritiku, ale ani ona nebyla uzavřena dobrým nápadům a síle talentu. A stejně jako *Anna Wintourová* cítila jako svou povinnost podělit se o vlastní úspěch – její nadace má široký záběr: od umění přes životní prostředí až po péči o staré a nemohoucí.

Obě tyto úspěšné dámy mají bezesporu v oblasti módního byznysu obrovský vliv. Snad se ale neurazí, když prohlásím, že vedle vlivu jiné dámy jsou jako malé holčičky. O *Oprah Winfreyové* (*1954) se dá říct, že řídí životy milionů Američanů, především žen. Její názor ovlivňuje voličské preference, dělá z knih bestsellery a z dosud neznámých tváří slavné hvězdy.

Moc se dnes již neměří ani tak penězi či majetkem jako osobním vlivem. A ten umožňuje sedmá velmoc uplatnit snad v ještě větší míře než politika. Vlivné ženy v mediální branži si tak právem zaslouží naši pozornost.

Nejen pro Američany je Oprah Winfreyová mediální hvězdou, módní ikonou, kazatelkou i osobní rádkyní.

V čem je její *The Oprah Winfrey Show* odlišná od všech ostatních? Zřejmě v tom, že nejde jen o povídání o tom, „co je nového“ nebo „jaké jste měli dětství“, ale především doznání zpovídání celebrit, o odhalení pečlivě střežených osobních tajemství v přímém přenosu. S kůží na trh sem chodí herci a zpěváci, sportovci a politici, ale i „obyčejní“ lidé. Za poslední čtvrtstoletí tak Oprah dokázala pozvednout zájem veřejnosti i o důležitá či alarmující témata, jimž jinak třeba v rámci zpravodajství obvykle diváci nevěnují potřebnou pozornost. Ale i život samotné Oprah by vydal na dramatický román. Narodila se v Mississippi svobodné teenagerce a do života jí zasáhlo sexuální násilí, jehož byla objektem, sestřino předávkování kokainem, smrt bratra na AIDS... Jedním z největších traumat pro Oprah bylo, když v pouhých čtrnácti letech porodila syna, který do dvou týdnů zemřel. Díky studijnímu nadání se však hladce dostala na tennesseeskou státní univerzitu, kde dokonce získala titul *Miss Tennessee*. Byla nejmladší ženou (a také první Afroameričankou), která v nashvillské televizi, kam nastoupila po krátké praxi v místním rozhlasu, četla zprávy. Potom už následovala jedna show za druhou. Baltimore, Chicago... a zbytek už znáte. Její úspěch a obliba spočívají také v upřímnosti a otevřenosti, Oprah se veřejně, jako její hosté, vyznává ze svých slabostí, neúspěchů a traumat, čímž pravidelně zasahuje srdce svých fanoušků. Se svojí show skončila už v roce 2011, její místo však zaplnila spousta dalších činností – od lifestyleového měsíčníku „O“ přes webovou stránku *Oprah.com* po vlastní televizní kanál OWN. Zřejmě nejbohatší Afroameričanka všech dob a podle magazínu *Forbes* nejvlivnější světová celebrita je historicky třetí ženou USA, jež vlastní produkční společnost. Její odpolední talk show na kanálu ABC přenášelo přes sto televizních stanic – třeba i na Svaté Heleně, v Hongkongu nebo na Madagaskaru. A drobná perlička: citelové jednoho z nejslavnějších kreslených seriálů vědí, že do příběhu rodiny Simpsonových se dostanou jen skutečné celebrity. Oprah Winfreyová tak má doživotní místo na výsluní pojištěno i díky svému „účinkování“ v tomto kultovním americkém komiksu.

A jak je na tom s ženami české mediální prostředí? Sedmou nejvlivnější ženou Česka a čtrnáctou nejmoocnější osobou českých médií je podle *Forbesu* generální ředitelka vydavatelského koncernu *Czech News Center* Libuše Šmuclerová (*Lady In* s ní přinesla rozhovor v loňském jarním čísle). Ta svou pozici v původním vydavatelství Ringier dokázala obhájit i po jeho převzetí novými majiteli a *Blesk* pod jejím vedením zůstává stále nejčtenějším deníkem v zemi. Vystudovaná novinářka *Libuše Šmuclerová*

(*1963) zahájila svou kariéru v Československé televizi, po revoluci výrazně ovlivnila podobu vysílání největší komerční televizní společnosti a s bývalým manželem založila síť renomovaných klinik *Asklepion*. Dnes řídí vydavatelství, které měsíčně zásobuje svými novinami a časopisy téměř čtyři miliony čtenářů.

Když už byla řeč o magazínu *Burda*, české zastoupení jeho vydavatelství (*Burda Praha*) řídí také žena. *Petra Fundová* (*1959), číslo 21 v aktuálním *forbesovském* seznamu, má coby jeho generální ředitelka pod palcem čtyřicetku titulů: mimo samotné *Burdy* taky třeba *Elle*, *Marianne* či *Apetit*. A to přitom původně mířila do hodně odlišného oboru – jako vystudovaná režisérka animovaných filmů začínala u znělky kdysi oblíbeného pořadu pro mládež *Vlaštovka*. Dnes sílu kreativního myšlení využívá při řešení manažerských problémů, kterých je na tak vysokém postu jistě nemálo. A ač teorii skleněného stropu neuznává, vnímá rozdíl mezi mužskými a ženskými šéfy. Sama preferuje týmovou práci a říká, že to je právě doména žen.

Důkazem, že to s ženami ve vedoucích pozicích

Absolventka žurnalistiky na pražské UK Libuše Šmuclerová se již léta umísťuje v první desítce nejvlivnějších žen republiky.

KLUBOVÝ ZOOM

Šéfká zpravodajství Jitka Obzinová zahájila svoji novinářskou kariéru jako válečná zpravodajka.

není tak zlé, jak se říká, je i výkonná ředitelka vydavatelství *Bauer Media* *Alena Černá* (*1965), ve volném čase nadšená sportovkyně (ať už jde o lyže, snowboard, horolezectví nebo méně obvyklé muškaření).

Také na tom, co bude tuzemská veřejnost sledovat v televizi, se zásadní měrou podílí zástupkyně něžného pohlaví. Alespoň na těch největších komerčních stanicích: v *Nově* o tom rozhoduje její programová ředitelka *Alex Ruzeková* a zpravodajství na *Primě* řídí *Jitka Obzinová*. Američanka *Alex Ruzeková* (*1980) přišla do *Novy* z Londýna, ale čeština jí coby dceři českých emigrantů nečiní problémy. Možná i proto se původní záměr zůstat jen půl roku protáhl na téměř celou dekádu. Také bývalá válečná reportérka České televize *Jitka Obzinová* (*1964) vstoupila do povědomí veřejnosti především prostřednictvím *TV Nova* – když na jejím kanálu uváděla hlavní večerní zprávy. Od roku 2009 zúročuje své zkušenosti z televizního i rozhlasového vysílání v pozici šéfredaktorky zpravodajství a publicistiky *Prima FTV*.

„K čemu učení? Módu buď znáš, nebo ne!“ Anna Wintourová, Condé Nast

Exkluzivní hotelový komplex Reiters v Bad Tatzmannsdorfu je ideálním útočištěm pro všechny, kdo hledají odpočinek a klid, ale i pro vášnivé golfisty.

Země *vycházejícího slunce*

Pohádky existují a možná jsou blíže, než si myslíte. Masáž z rukou šaolinského mnicha po koupeli v horkých léčivých lázních vzdálených na jednu ránu od osmnácté jamky golfového hřiště téhož areálu vás o tom snadno přesvědčí.

Text **Petra Doležalová** Fotografie **archiv**

A jak to v pohádkách chodí, i tady se o své štěstí musel hrdina zasloužit pořádným úsilím. Legenda rakouského hoteliérství připomíná svou blondátou hřívou spíše bývalou rockovou hvězdu. Karl J. Reiter takto mate nejednoho z hostů, které osobně téměř každý večer vítá u dveří některé z restaurací hotelu Reiters Supremehotel. A přestože již pomalu přichází do věku, kdy by si sám zasloužil užívat a odpočívat, své království nadále neúnavně rozšiřuje o nové možnosti relaxace i trávení volného času. Hlavně pro vídeňské hosty je resort s největšími soukromými termálními lázněmi v Evropě, vzdálený od rakouské metropole jen hodinu a půl jízdy, téměř návykový.

Je to už čtyřicet let, kdy Karl J. Reiter díky svým zkušenostem z USA, Londýna, Paříže a Mnichova otevřel v Tyrolsku první wellness hotel v zemi. Dlouho byl vzorem nejen pro rakouské, ale i švýcarské a německé hoteliéry. „V Alpách se žilo skromně. A grunt zdědil vždy jen jeden syn, přitom rodiny měly tehdy spoustu dětí. Podnikání v cestovním ruchu byla jedna z mála věcí, kde šlo uspět. A my jsme byli zvyklí pracovat tvrdě,“ vysvětluje svou cestu za úspěchem. Dnes už vlastní wellness hotely tři.

Karl J. Reiter má v areálu hotelu i největší soukromý hřebčín lipicánů v Evropě.

Většina pokojů je vždy promyšleně laděna do jednoho barevného tónu.

OÁZA DOBRÉ POHODY

„Chtěl jsem postavit další hotel v zahraničí – přemýšlel jsem o Vietnamu i Floridě... Ale to nejlepší jsem nakonec našel doma,“ vzpomíná hoteliér. Když před jedenácti lety v Bad Tatzmannsdorfu v jižním Burgenlandu dostal tip na dva hotely v ne zrovna dobrém stavu, které byly na prodej, neváhal. Jižní Burgenland neboli Hradsko byl až do otevření hranic sousedních Maďarska a Slovenska zapomenutým koutem alpské země, schovaným za nepropustnými hranicemi. Dnes se tato oblast prezentuje jako oáza dobré pohody. Mírně zvlněná pahorkatina se svahy porostlými lesy a vinicemi a příjemné klima – oblast známá jako nejslunnější region s více než třemi sty slunečnými dny v roce si získala označení rakouské Toskánsko. Půvab těchto končin spočívá ve spojení malebné krajiny alpské země s uvolněnou středomořskou atmosférou. Za přitažlivostí kraje stojí i jedna šťastná náhoda, kdy naftařské společnosti při hledání ropy náhodou objevily termální prameny. Pro Reitera to znamenalo novou velkou investici: k hotelu přikoupil rozsáhlý pozemek, který lemují jen louky a lesy.

Horkého pramene vyvěrajícího z hloubky téměř 900 metrů využívá i lázeňské centrum na ploše osmi tisíc metrů čtverečních, které tady pojmenovali Yin Yang Thermal Spa. Název největších soukromých termálních lázní v Evropě označuje v terminologii čínského učení kombinaci světla, vody a příjemné architektury. V županu tu v pohodě strávíte celé dny, zdravému lenošení se dá naučit velmi rychle. Z osmi venkovních i vnitřních bazénů se největší oblíbě těší ten s vodou horkou 33 °C – zvláště při zasněženém okolí – spolu s dvojdílným bazénem YIN a YANG s teplou a studenou vodou, který slouží hostům saunového světa. V tom nechybí turecká hammam, bylinková sauna, termální sauna či třeba parní lázeň s nezbytnými odpočívárnami pro zasloužené nicnedělání, kdy si můžete vybrat z absolutně tiché místnosti na vodních lůžkách či odpočívárny se sluchátky a čítárnou. Hostům je k dispozici lékař, který předepíše vhodné terapie. Specialitou je masáž některého ze šaolinských mnichů, kteří sem na pozvání majitele jezdí vyučovat své umění kung-fu, čchi-kung, tai-či už dvacet let.

ŠAOLINSKÝ ZÁZRAK

Drobnému chlápku v zářivě oranžovém mnišském hábitu hádám něco kolem dvaceti. Ráno učí hosty tai-či, později je masíruje. A protože se mnichové nesmějí bezprostředně dotýkat ženského těla, dostávám přes sebe prostěradlo a v naprostém tichu jen vnímám jeho drobné hmaty podobné akupresuře. Až moc rychle se propadám do spánku, ale zvědavost mi nedá dozvědět se více. V klášteře je už od čtyř let a tady v Rakousku stráví asi půl roku,

TOP RELAX

Nejlepší wellness hotel v Rakousku koncentruje svůj soukromý lázeňský ráj na 8 000 m².

Masáž z rukou šaolinského mnicha patří ke specialitám bohatého wellness programu.

učí čchi-kung a tai-či. „Už jsem dost pracoval, brzy bude čas vrátit se do kláštera a učit se. V životě musí být rovnováha,“ usmívá se.

Spa je určeno pouze hotelovým hostům. Golfisté, kteří si na přilehlé hřiště přijdou zahrát, ale nejsou ubytováni, sem přístup nemají. „Chci, aby měli hoteloví hosté opravdu klid,“ vysvětluje majitel hotelu, a současně dodává, že se tím snaží být ohleduplný i k zaměstnancům. „Lidský aspekt je u nás zásadní. V Asii jsou sice podobné služby úžasným zážitkem pro hosty, ale zaměstnanci jsou

bráni spíše jako otroci. V Americe je to zase více o byznysu. Já si přeji vytvořit dobré prostředí i pro lidi, s nimiž pracuji. A občas je musím dokonce i chránit před těmi málo nepřijemnými klienty, kterým nebude nikdy nic dobré,“ vysvětluje Karl J. Reiter. „Vadí mi, když si někteří hosté neváží práce našich pracovníků a nazývají je pohrdavě personálem.“ A že to nejsou jen plané řeči, dokládá i fakt, že zaměstnanci hotelu mají k dispozici nejen delikatesy místních kuchařů, z nichž většina pochází ze zdrojů farem majitele hotelu, ale mnoho z nich

Vedle krytých a venkovních jízdáren můžete v sedle nebo v kočáru vyrazit na některou ze 450 kilometrů burgenlandských jezdeckých stezek.

Ve vinném sklípku můžete ochutnat ta nejlepší vína z okolí.

Rodinný hotel má i vlastní maskoty.

Trénink na devítijamkovém lesním hřišti vylepší vaše hráčské umění, vedle toho mistrovské osmnáctijamkové hřiště je výzvou i pro zkušené golfisty.

dostalo ubytování v nově zrekonstruovaných přílehlých apartmánech. „Když tu bydlíte, máte jiný pocit. Považujete to tu za svůj domov, ne jen za práci,“ vysvětluje. Pro sebe a svou rodinu pak za symbolické vstupné mohou navštěvovat nedaleké lázně a ti, co mají malé děti, mohou zdarma využít zdejší školky v areálu vedlejšího hotelu.

„Vždycky jsem si přál vystavět si svůj malý svět, takový mikrokosmos pohody se vším, co mám rád,“ říká majitel. „Jsem vděčný za to, co mám, a snažím se být štědrý k vlastním lidem.“ Do tohoto světa patří i další splněný sen, který měl Karl J. Reiter jako malý: milovníci koní tu najdou největší soukromý hřebčinec lipicánů v Evropě a přidruženou jízdárnu.

NENÍ HOST JAKO HOST

„Dnes už je běžné, že v hotelu nabízejí spoustu druhů saun, ale už méně obvyklé je uspořádání hotelu zvláště pro rodiny s dětmi a zvláště bez nich. A přitom každá z těchto skupin hostů má zcela jiné nároky nejen na služby, ale i na ticho a klid. S tím my ovšem u nás počítáme: v hotelu Supreme dětský

křik nezaslechnete, oproti tomu ve vedlejších Reiters Finest Family je vše podřízeno dětem,“ říká s lehkou hrdostí charismatický hoteliér. Součástí toho prvního jmenovaného je restaurace s michelinskými hvězdami. Ve druhém mají děti vlastní divadlo, kde se skvělymi „tetami“ (obvykle alespoň jedna umí česky či slovensky) nacvičují každý týden jiné představení, přes den vedou kreativní dílny, pořádají vlastní obědy a večere ve speciální dětské restauraci. A když si nehrájí, jezdí na poníkovi v místní zoo.

Ty nejlepší hotely poznáte podle toho, že jejich hoteliéři jsou velkorysí. Karl J. Reiter má ve svém Finest Family Hotelu bar a vinný sklípek vybavený tak, že by mu mohl leccjaký podnik v centru Prahy závidět. A protože je to zařízení určené pro rodiny s dětmi, tak se v deset večer v elegantní lobby bez problémů míchají jinak neslučitelné světy: pánové vysedávají u barových stoliček, u nohou se jim batolí jejich ratolesti; za sklem je prvotřídně vybavený koutek pro kuřáky à la anglický klub. A na baru pijete, co hrdlo ráčí. Tady je alkohol v ceně all inclusive.

Přímo pod balkony hotelu Supreme je

osmnáctijamkové hřiště, které přilákalo četné hvězdy golfového nebe, a může se dokonce pochlubit jamkou, která patří k těm nejtěžším v celém Rakousku. Vedlejší devítijamkové hřiště je pak ideální k tréninku krátké hry a patování.

Už před sto lety, v dobách, kdy Ernest Hemingway mezi prvními cizinci objevoval krásy rakouského lyžování, si lidé v chudých horských vesničkách uvědomili, že nabídnou-li hostům ke svým službám prvotřídní servis, budou se vracet – jako svého času právě Hemingway. „K úspěchu podniku vám žádná pohádková kmotříčka nepomůže. Musíte se sami snažit každý den. Je to jako se sportem: když už si myslíte, že jste nejlepší, a přestanete se snažit, brzy padnete,“ zdůrazňuje Karl J. Reiter. „Hostů, co se pravidelně vrací, je u nás většina. Řeknou si: to je naše místo. Čtyřicetkrát či padesátkrát už tu byla řada lidí, to už je vlastně určitý druh přátelství. Ale prvenství drží dva páry, jeden sem zavítal stopatnáctkrát, druhý dokonce stopětatřicetkrát! A to je to, co mě už čtyři desetiletí žene dál. Poznání, že můj krátký život měl smysl.“

Tipy v okolí

Podél vinic na kole

Burgenland se svým mírným panonským klimatem nabízí úžasné možnosti pro všechny milovníky aktivní dovolené. Hlavně na cyklisty zde čeká kolem 2 500 kilometrů cyklostezek – od rekreačních tras až po náročné horské sjezdy. Zvláště oblíbená je 138 kilometrů dlouhá cesta kolem Neziiderského jezera, která patří k nejhezčím cyklistickým trasám vůbec. Vede kolem největšího stepního jezera ve střední Evropě, které je od roku 2001 součástí světového přírodního dědictví UNESCO.

Neziiderské jezero přitahuje v létě milovníky jachtingu a surfigu, v zimě pak bruslaře a jachtaře na ledě. Vodáci vyhledávají spletitá zákoutí rákosového pásu kolem jezera. V okolí také najdete množství malých manufaktur, kde vám ochotně předvedou, jak vyrábějí pálenku z ovoce, dýňový olej či vino.

Termální prameny

O blahodárných účincích pramenů vyvěrajících na povrch se přesvědčili už staří Římané. Zdejší minerální vody léčí především kardiovaskulární choroby. Mimořádný rozkvět lázně

prožívaly v 19. a 20. století, kdy sem jezdila řada známých osobností. I dnes tady můžete potkat například

britského herce Colina Firtha, který rád jezdí s manželkou na venkov, nebo Seana Conneryho, když si sem vyrazí na golf.

Golf bez omezení

Rozhodnete-li se pro týdenní pobyt v jednom ze tří hotelů pana Reitera – Supreme či Avance v Bad Tatzmannsdorfu nebo v hotelu Allegria ve Stegersbachu –, zaplatíte za sedm green fee (neboli vstupů) 99 eur a můžete hrát na všech 77 jamkách v celém areálu.

www.reitersgolfparadies.com

Sezonní menu

Text **Pavlna Zelníčková** Fotografie archiv

Social Impact Award

Social Impact Award je mezinárodní soutěž pro mladé lidi, kteří mají nápad, jak udržitelně, inovativně a kreativně cestou řešit společenské a ekologické problémy kolem sebe. Jde o nejrozsáhlejší evropský program vzdělávání studentů v oblasti společensky prospěšného podnikání. Soutěž, která vedle Česka probíhá v dalších zemích, u nás od roku 2012 pořádá Impact Hub Praha s Českou spořitelnou v roli hlavního partnera. Vítěze vybírá odborná porota a veřejnost hlasováním na internetu. Svůj hlas můžete v průběhu měsíce května připojit na webové stránce i vy. Finalisté a vítězové 4. ročníku soutěže budou představeni 28. května 2015 v pražském Impact Hubu.

<http://socialimpactaward.cz>

Pro dobroty na Špilberk

Na začátku června se na nádvořích a terasách brněnského hradu Špilberk uskuteční již čtvrtý ročník

Špilberk Food Festivalu určeného všem milovníkům dobrého jídla, lahodných nápojů a vybraných delikates. O výjimečné gastronomické zážitky se pod širým nebem, na nádvořích a terasách královského hradu postarají přední šéfkuchaři nejvýznamnějších podniků Jihomoravského kraje. Nedílnou součástí akce je i možnost ochutnání nespočtu vzorků různých vín a doprovodný program plný zajímavých kuchařských exhibicí.

5.–7. června; www.spilberkfoodfestival.cz

190 let České spořitelny

Rok 2015 se pro Českou spořitelnu nese v duchu oslav významného jubilea. Letos je to totiž již 190 let od chvíle, co zahájila svoji činnost. V roce 1825 byla založena tzv. Schraňovací pokladnice pro hlavní město Prahu a pro Čechy. Samotná myšlenka založit spořitelnu pro nejhudší vrstvy byla na začátku 19. století zcela revoluční. Spořitelna se postupně, vedle kostela, hospody a školy, stala zásadním místem v obci, kde se lidé setkávali a mohli řešit své životní radosti i strasti. Zároveň byla její existence také velkým posláním. „Pokud tehdy spořitelna něco vydělala, investovala to zpět do rozvoje své hlavní činnosti, když zůstalo ještě víc, podporovala prospěšné aktivity v obci: školy, umění, sport a charitu. Naši mecenášské tradice jsme si dobře vědomi a dlouhodobě ji udržujeme a rozvíjíme,“ říká k navázání na historické kořeny Pavel Kysilka, předseda představenstva České spořitelny. Dnes její služby využívá přes pět milionů klientů a v řadě oblastí se stala lidem i průkopníkem: jako první začala vydávat platební karty, zprovoznila bankomat, přímé bankovníctví i první klientskou telefonní linku, nastartovala a rozhybala trh s hypotékami. Během let získala Česká spořitelna mnoho prestižních ocenění. Dlouhodobě obhájuje titul Nejdůvěryhodnější banka v soutěži Fincentrum Banka roku a poněkolkáté

Chřestové hody se v Ivančicích konají už po jedenadvacáté.

dostala ocenění Banka roku, které udílí časopis The Banker. Lidé se zdravotním hendikepem ji také vybrali za Banku bez bariér roku 2014.

Slavnosti chřestu

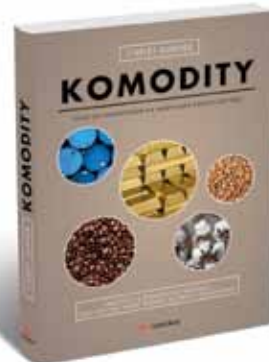
Někdo jej miluje, jiný nemusí. Kdo by ale dnes neznal tuto jarní lahůdku? Ne každý však možná ví, že kdysi byla naše země jedním z největších pěstitelů v Evropě. A Ivančice na Brněnsku byly po léta vyhlášeny kvalitou svého „šparglu“, pěstovaného s láskou a dle původního, neošizeného postupu. Chřest z místních „chřestoven“ se dostával až na stoly císařského dvora ve Vídni. Jeho někdejší slávu dnes připomínají chřestové hody, které se v Ivančicích konají už po jedenadvacáté. Na náměstí budou probíhat ochutnávky delikates a místní restaurace zařadí do svého jídelníčku chřestová menu. Akci provázejí kurzy vaření pro dospělé i děti, farmářské trhy, ochutnávky vín, koncerty, výstavy a soutěže.

22.–24. května; Ivančice

Komodity

Jak se stát úspěšným investorem do komodit? Zkušená americká makléřka a analytička Carley Garnerová ukazuje, jak efektivně obchodovat na komoditních trzích, jak kalkulovat zisky, ztráty a rizika, jak zvolit nejlepší makléřskou firmu, zdroje dat a přístup na trh. Upozorňuje na nejnovější obchodní platformy, poplatky a strategie. Zkrátka pomáhá proniknout do všech tajů komoditního trhu.

C. Garner: Komodity. Úvod do investování na nejrychleji rostoucím trhu. BizBooks, 2014

EXPO 2015

Je tomu již 164 let, co Londýn otevřel své brány návštěvníkům první Světové výstavy. Od roku 1937 se pro tuto gigantickou mezinárodní výstavu průmyslu a kultury jednotlivých zemí vžil název Expo. To letošní se koná v italském Miláně (přesně kousek od něj na severozápad, v obcích Rho a Pero, na ploše přes sto hektarů) a první návštěvníky přivítá 1. května. V následujících šesti měsících pak předvede expozice účastnických zemí na téma „Potraviny pro planetu, energie pro život“. Za českou účast na Expu 2015 odpovídá generální komisař Jiří F. Potužník a vítězný architektonický návrh na český pavilon pochází od Ondřeje Chyby a Michala Křištofa. Podrobnější informace o tom, jak se Česká republika chystá na letošní Světovou výstavu, najdete na www.czexpo.com.

Kulturní tipy

© Petr Kurečka

© Musacchio & Ianniello

Milovníci klasiky spatří na Pražském jaru Dagmar Peckovou a Štefana Margitu či předního britského dirigenta Sira Antonia Pappana.

Pražské jaro 2015

Jubilejní sedmdesátý ročník mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro, konaného za generální podpory České spořitelny, nabídne celkem 45 vystoupení v několika dramaturgických liniích. Nejvýraznějším letošním tématem bude 70. výročí od konce druhé světové války. I proto byla interpretace zahajovacího koncertu – Smetanovy *Mé vlasti* – symbolicky svěřena Severoněmeckému rozhlasovému orchestru Hamburg. Není to však samozřejmě jediný zahraniční host, dále vystoupí například Petrohradská filharmonie, italský Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Budapest Festival Orchestra a řada dalších. Z českých hudebních těles si zaslouží pozornost třeba koncert Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK s Pietarim Inkinenem na šéfdirigentském stupínku či Mahlerova *Třetí symfonie* v podání České filharmonie v čele s Jiřím Bělohlávkem. Ze sólistů vybíráme namátkou představení klavíristky Sa Chen, houslisty Benjamina Schmida nebo klavírního virtuose Murraye Perahiy. Z českých jmen se můžete těšit například na Dagmar Peckovou, Štefana Margitu či Adama Plachetku s jeho mladými kolegy. Součástí festivalu bude i letos mezinárodní hudební interpretační soutěž Pražské jaro, tentokrát v oborech klarinet a flétna. Podrobný program najdete na www.festival.cz.

12. května – 3. června; Praha, Rudolfinum a Obecní dům

Centrem festivalového dění je nádherný areál Státního zámku Litomyšl, který byl v roce 1999 zapsán na seznam UNESCO.

Smetanova Litomyšl

Přestože je o několik ročníků mladší než Pražské jaro, i mezinárodní přehlídka Smetanova Litomyšl si za 57 běhů dokázala vydobýt nezastupitelné postavení mezi festivaly klasické hudby. A přestože má ve svém podtitulu uvedeno „festival operní“, i zde se mohou návštěvníci těšit na různé hudební žánry. Poprvé se areál Státního zámku Litomyšl rozezní 11. června slavnostním zahajovacím koncertem České filharmonie. V dalších dnech pak zazní Dvořákovo *Rekviem*, Verdiho opery *Macbeth* a *Nabucco*, Pucciniho *Tosca* či vokální symfonie Johna Debneyho *Umučení Krista*. Vážné tóny průběžně odlehčí třeba Straussův *Netopýr*, filmové melodie z pera Luboše Fišera a Ennia Morriconeho, výběr muzikálových melodií v podání souboru Městského divadla Brno, vystoupení Dana Bárty s Komorní filharmonií Pardubice nebo Zuzana Lapčíková a její *Balady*. Tím programová nabídka zdaleka nekončí, vybere si každý včetně dětí, koncerty a představení se odehrají na řadě míst nejen v Litomyšli, ale i v dalších městech Pardubického kraje. Více se dozvíte na <http://festival.smetanovalitomysl.cz>. Generálním partnerem festivalu je Česká spořitelna.

11. června – 5. července; Litomyšl, Pardubický kraj

@Andrea Simms

Viva London, firstVIEW

Divoká krása

Že lze módní návrhářství povýšit na umění, dokazuje londýnská výstava tvorby Alexandra McQueena *Divoká krása*. Lee Alexander McQueen (1969–2010) patřil k nejvýznamnějším britským módním návrhářům. Na výsluní světové módy se dostal již v dobách svých studií, prakticky se svými prvními návrhy. Jeho kreativita a osobitý přístup mu dokonce na šest let vynesly post hlavního návrháře módního domu Givenchy, poté založil vlastní značku. Výstava, kterou mu nyní plánuje Viktoriino a Albertovo muzeum v Londýně, se chce na McQueena podívat i jako na umělce. Půjde o rozšířenou verzi expozice, která byla poprvé k vidění roku 2011 v newyorském Metropolitanu. Tam začala zhruba rok po McQueenově smrti a do muzea za čtyři měsíce přilákala rekordních 650 tisíc návštěvníků.

14. března – 19. července; Londýn, V&A Museum

Text **Pavlaína Zelníčková**
Fotografie **archiv**

Svět knihy Praha

„Papírové“ knihy prý ztrácejí na oblibě a české děti prý čtou čím dál méně. Je to pravda? Skutečně knižní kultura upadá? Situaci (nejen) české knihy můžete osobně posoudit a udělat si určitý obrázek, zavítáte-li na 21. ročník mezinárodního knižního veletrhu a literárního festivalu Svět knihy Praha 2015. Čestným hostem letošního ročníku je Egypt a egyptská literatura a hlavními tematickými okruhy jsou Fotografie a kniha, Světoví knižní šampioni pro mladé čtenáře, Literární diaspora a Češi ve světě. Prezentací nakladatelství a jejich publikací zpestří bohatý program: od soutěží a anket přes autorská či scénická čtení, křty knih, přednášky, výstavy, koncerty, filmová promítání až po řemeslný trh nebo folklorní vystoupení.

14.–17. května; Praha, Výstaviště Praha-Holešovice

Svět knihy Praha
otevře své brány
14. května.

Když jede král

Moderní umění vám moc neříká a vašemu srdci je bližší lidová kultura? Jste-li ctiteli tradičních zvyků, máme pro vás tip na jeden, který si díky své kulturní hodnotě a více než dvousetletému trvání vysloužil zápis na seznam nehmotného dědictví lidstva UNESCO. Národopisná slavnost s lidovým zvykem jízdy králů se ve Vlčnově odehrává na svatodušní neděli. Při tomto starobylém iniciačním obřadu jsou osmnáctiletí chlapci vítáni mezi dospělými občany. Králem je každoročně volen malý hoch ve věku 10 až 12 let a jeho průvod projíždí celou vesnicí. Krále doprovází družina chlapců – legřutů – na ozdobených koních a dva pobočníci s tasenými šavlemi. Koně zvoleného krále, oblečeného do dívčího kroje a s bílou růží v ústech, vede jeho otec. Mimořádně, být vybrán za krále je pro rodinu vždy velkou poctou. Jízdu králů provází vystoupení folklorních souborů, koncerty dechových a cimbálových muzik, ochutnávky vína, jarmark řemesel a výstavy. Až tedy uslyšíte první větu tradičního vyvolávání legřutů: „Hýlom, hýlom! Počívajte, horní, dolní, domácí aj přespolní, co vám budu povídati o svatodušní neděli...“ můžete se těšit na kousek zhmotnělé minulosti.

29.–31. května; Vlčnov

Letos pocta stát se
vlčnovským králem
připadla desetiletému
Ondřeji Mikulcovi.

V květnu
bude Mikulov
vyprávět nové
příběhy českého
i světového
designu.

Křehký Mikulov

Unikátní vázy, nápadité mísy, nábytek, svítidla, umělecké projekty i spotřební předměty v malých sběratelských sériích se stěhují z celého světa na mikulovský zámek, aby se tu nad nimi potkali tvůrci, galeristé, obchodníci, sběratelé a vůbec všichni obdivovatelé současného designu. Pátý ročník art-designového festivalu Křehký Mikulov představí vedle novinek české společnosti Křehký také celou řadu hostů, výstav a doprovodných akcí. Na jihu Moravy se tak opět otevrou dveře budoucnosti moderního designu. Výjimečné výstavy, unikátní premiéry, mimořádné prostory a nezaměnitelný kulturně-společenský program v atmosféře architektonicky mimořádného města v kraji vinic a mimo rušné dění metropolí slibují nevšední zážitky.

29.–31. května; www.krehky.cz

Počet klientů i objem peněz, které spravují privátní bankéři Slovenské spořitelny, již třetí rok po sobě roste. Podle každoročního průzkumu by služby privátního bankovníctví největší slovenské komerční banky doporučilo svým známým až 95 procent zákazníků. „V loňském roce jsme peníze klientů zhodnotili o 6,3 až 8,8 procenta,“ vysvětluje jednu z příčin úspěchu **Michaela Kaňová**, která od roku 2011 řídí privátní bankovníctví Slovenské spořitelny.

Text **František Mašek, Hospodářské noviny** Fotografie archiv

Věřím, že i letos s námi budou klienti spokojeni

Vystudovala jste Ekonomickou univerzitu v Bratislavě. Po jejím ukončení jste pracovala v různých finančních institucích včetně bank. Šlo o záměr, nebo to byla spíše náhoda?

Pravdou je, že když jsem končila školu, považovala jsem bankéře za „suchary v tmavých oblecích“ a samotné banky za byrokratické instituce. Proto jsem se snažila dostat do společnosti Accenture, která se zabývá manažerským poradenstvím. Paradoxem je, že hned první projekt, který jsem tu řešila, se týkal banky. Tím začala má kariéra v bankovníctví, ve které nadále pokračuji, byť s menší přestávkou, před rokem a půl se nám totiž narodil syn. Dnes už jsem ale zpět v práci a svůj pracovní režim se snažím skloubit s rolí matky.

Co vám práce ve firmě Accenture přinesla a na co nejraději vzpomínáte?

Práce v konzultační společnosti je jiná a v některých ohledech i náročnější než v tradičním bankovníctví. Za tuto zkušenost jsem ale velmi vděčná, protože jsem se naučila pracovat hodně a efektivně. A také se rychle přizpůsobit novému prostředí a lidem. Díky této práci jsem navíc získala velké množství přátel a zajímavých konexí. Mnozí z nich jsou v současnosti na významných pozicích a jsem s nimi stále v kontaktu. Nejen soukromě, ale také pracovně.

Jak jste se dostala do Slovenské spořitelny a skupiny Erste?

Měla jsem za sebou více úspěšných projektů a k tomu možná taky trochu štěstí, protože si mě všimla konkurence a oslovila mě s atraktivní nabídkou. Skupinu Erste jsem považovala za silnou značku a Slovenskou spořitelnu za největší banku na slovenském trhu. Dlouho jsem se proto nerozmýšlela, nabídku přijala a jsem za ni velmi vděčná. Umožnila

mi totiž řídit tým lidí, kteří se v bance věnovali drobnému bankovníctví i firemním úvěrům.

To bylo v roce 2008, o tři roky později ale přišla změna a vy jste začala řídit Erste Private Banking. Co vše klientům nabízíte a od jaké částky vlastně mohou mít svého privátního bankéře?

Vstupní hranice pro klienty našeho privátního bankovníctví byla stanovena na 200 tisíc eur (v přepočtu asi 5,5 milionu korun – pozn. red.). Průměrná částka, kterou zákazníci svěřují našim privátním bankéřům, je ovšem výrazně vyšší. Dosahuje přibližně 450 tisíc eur, tedy přes 12 milionů korun. V současné době spravujeme 1 300 klientům aktiva v hodnotě téměř 600 milionů eur. Většina z nich patří mezi ty konzervativní, v posledních dvou letech ovšem začínají rozšiřovat svá portfolia i o rizikovější produkty, aby dosáhli zajímavějšího výnosu. Potvrzuje to ostatně i 16 speciálních emisí, jež jsme pro ně v loňském roce připravili. Velmi oblíbenou formou investování se staly i investiční certifikáty s atraktivním ročním výnosem a splatností jeden rok. Klienti mají v současné době největší zájem o naši hlavní službu, která je zároveň naší konkurenční výhodou, a sice o takzvaná aktivně řízená portfolia. Tato služba je založena na moderním principu investování nazvaném globální taktická alokace aktiv. Umožňuje integrovat více tříd aktiv dohromady, aby bylo možné maximalizovat výnos klientova portfolia, a to podle rizika, které je při investici ochoten podstoupit. V loňském roce jsme peníze klientů zhodnotili o 6,3 až 8,8 procenta. Právě podle toho, jaké riziko jsou s ohledem na možný výnos ochotni podstoupit.

V loňském roce se vám tedy velmi dařilo.

Co očekáváte od toho letošního?

Počet klientů i objem peněz, které spravujeme, již třetí rok po sobě výrazně vzrostly. Spokojenost zákazníků s dosaženými výsledky ostatně potvrzuje i každoroční průzkum, podle něhož by nás až 95 procent klientů doporučilo známým a své rodině. A naše privátní bankovníctví využívají i při dalších obchodech. Věřím, že i letos jim dokážeme nabídnout zajímavá řešení a služby. Nadále se proto budeme zaměřovat na kvalitu, spokojenost zákazníků a transparentnost poskytovaných služeb.

V jaké míře spolupracujete se skupinou Erste v Rakousku a v České republice?

Jde o velmi aktivní spolupráci. Vyměňujeme si zkušenosti, hledáme společně náměty k řešení a snažíme se najít v naší práci synergií, součinnost. Slovensko má ve srovnání s Českou republikou jednu velkou výhodu – přijalo totiž euro. Naším klientům tak můžeme nabídnout řadu finančních produktů, které připravují kolegové ve Vídni. Naši slovenští klienti tak i díky tomu mohou reálně investovat vlastně kdekoli na světě.

Řídíte společnost, která pomáhá movitějším slovenským občanům úspěšně investovat. Jak je to ale s vašimi vlastními investicemi?

S manželem jsme nedávno investovali do nového domu, v současné době proto využíváme banku spíše kvůli úvěru. I my ale samozřejmě máme investiční produkty, jako je například zlato, které považujeme za finanční rezervu. Vzhledem k tomu, že můj manžel řídí pojišťovnu, máme také oba několik pojistek. Patříme spíše do skupiny agresivních investorů, považuji ale za samozřejmé, že je třeba jakékoli investiční rozhodnutí důkladně promyslet a přihlídnout k odpovídající míře rizika.

ROYAL SPA
LÁZEŇSKÉ HOTELY
30 000
hostů ročně
děkujeme

LÁZEŇSKÉ A WELLNESS POBYTY ZA SKVĚLÉ CENY NEODOLATELNÁ JARNÍ NABÍDKA

ROYAL SPA
LÁZEŇSKÉ HOTELY

Královská péče

Jaro v Jeseníkách – Wellness hotel DIANA Velké Losiny

Jarní regenerace 3 dny/2 noci **od 3 100 Kč/os.**

Kombinace odpočinku a aktivit k upevnění zdraví.

Vyzkoušejte termální prameny – TERMÁLNÍ LÁZNĚ Velké Losiny

Lázeňský wellness 8 dnů/7 nocí **od 10 500 Kč/os.**

Přivítejte jaro se zdravým životním stylem – poradíme Vám jak na to.

Poznejte kouzlo Luhačovic – Lázeňský hotel Vila ANTOANETA

Relaxační pobyty 3 dny/2 noci **od 2 990 Kč/os.**

Pobyty v týdnu za skvělé ceny.

Relaxace na Moravském Slovácku – SÍRNATÉ LÁZNĚ Ostr. Nová Ves

Malý lázeňský relax 4 dny/3 noci **od 3 810 Kč/os.**

Lázeňská relaxace, aktivní odpočinek a poznávání okolí.

Královská péče v Mariánských Lázních – Lázeňský hotel ROYAL

Rozmazlovací balíček 4 dny/3 noci **od 4 380 Kč/os.**

Nechejte se rozmazlovat královskou péčí.

CROSSOVERY PEUGEOT VE VÝBAVĚ ACTIVE DOKONALE VYBAVENY NA KAŽDOU CESTU

3008
za 459 400 Kč

2008
za 317 500 Kč

5 LET*
ZNAČKOVÉ
ZÁRUKY

VČETNĚ VÝKUPNÍHO BONUSU 20 000 Kč
S PĚTILETOU ZÁRUKOU V CENĚ VOZU

PEUGEOT DOPORUČUJE TOTAL PEUGEOT FINANCE

Spotřeba a emise CO₂ pro model 2008 Active 1.2 Puretech 82 k v kombinovaném provozu: 4,9 l/100 km, 114 g/km. Spotřeba a emise CO₂ pro model 3008 Active 1.6 VTi 120 k v kombinovaném provozu: 6,7 l/100 km, 155 g/km. *Značková záruka se skládá z běžné 2leté záruky a následně ze záruky plynoucí ze servisní smlouvy Optiway Garantie na další 3 roky / do najetí 60 000 km. Nabídka je platná do odvolání a není kumulovatelná s fletovým programem. Foto je pouze ilustrativní. Více na peugeot.cz.

Toužíte zažít víc, splnit si své sny a nenechat se ničím omezovat? Crossovery Peugeot 2008 a 3008 jsou k tomu dokonale vybaveny. Je jedno, zda s nimi vyrazíte do městské džungle, nebo opravdové divočiny. Zážitek z jízdy bude díky skvělé výbavě ACTIVE prostě dokonalý. Navíc v ceně obou modelů máte automaticky značkovou pětiletou záruku.

CROSSOVERY PEUGEOT 2008 A 3008

